

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C135 – ECO16**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 25 februari 2010

INHOUD

Interpellatie van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de weigering van de Vlaamse Regering om een belangenconflict in te roepen tegen de doorgevoerde wijziging van de federale zogenaamde IKEA-regelgeving, in het kader van de omzetting van de Dienstenrichtlijn	3
Met redenen omklede motie	7
Interpellatie van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het project Vlaanderen Medisch Centrum	7
Vraag om uitleg van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Staten-Generaal van de Industrie van 5 februari 2010	18
Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Staten-Generaal van de Industrie	18
Vraag om uitleg van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het overleg tussen de Vlaamse Regering en een delegatie van Ford op 9 februari 2010 inzake de toewijzing van nieuwe modellen aan Ford Genk	29
Vraag om uitleg van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toekomst van Ford Genk	29
Vraag om uitleg van de heer Chris Janssens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het overleg van de Vlaamse Regering met de Europese directie van Ford	29
Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het overleg tussen de Vlaamse Regering en de bedrijfsleiding van Ford	29
Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toekomst van Ford Genk	29
Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de taakomschrijving en -verdeling binnen het Agentschap Ondernemen met betrekking tot het preventieve bedrijfsbeleid	38

■

Waarnemend voorzitter: de heer Matthias Diependaele, ondervoorzitter

Interpellatie van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de weigering van de Vlaamse Regering om een belangenconflict in te roepen tegen de doorgevoerde wijziging van de federale zogenaamde IKEA-regelgeving, in het kader van de omzetting van de Dienstenrichtlijn

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, minister, mijn interpellatie gaat over de toepassing van de Dienstenrichtlijn en de problematiek die is opgeweld naar aanleiding van de IKEA-wetgeving.

In de vroegere federale regelgeving werd bij de uitreiking van de socio-economische vergunning voor een handelsvestiging van meer dan 1000 vierkante meter – de Carrefour-vestigingen beantwoorden daaraan – rekening gehouden met 4 criteria: de ruimtelijke ligging van de handelsvestiging, het belang van de consument, de invloed van het ontwerp op de werkgelegenheid en de gevolgen van het ontwerp op de bestaande handelszaken.

De laatste drie criteria waren echter niet in overeenstemming met de Dienstenrichtlijn, die als doel heeft om tegen 2010 een echte vrije markt voor diensten tot stand te brengen. Daartoe werd de wet aangepast. Enerzijds werden de criteria die een duidelijke economische toets inhouden uit de wet geschrapt, namelijk de invloed van het ontwerp op de werkgelegenheid, de gevolgen van het ontwerp op de bestaande handelszaken en de belangen van de consument. Anderzijds zullen de aanvragen voor een vestigingsvergunning door grootschalige detailhandelszaken nog steeds worden beoordeeld op basis van vier criteria: twee nieuwe, één gewijzigd en één bestaand criterium. Deze vier criteria zijn: de bescherming van de consument, de bescherming van het stedelijk milieu, het respect voor de sociale wetgeving en het arbeidsrecht en de ruimtelijke ligging van de handelsvestiging.

Deze wettelijke criteria moeten samen worden gelezen met de bepalingen van het koninklijk besluit – en dat is een nieuw element ten opzichte van mijn vorige vragen – van 13 januari 2010 dat de vier nieuwe toetsingsgronden nader omschrijft of verder verduidelijkt. Dit KB werd pas op 22 januari in het Staatsblad gepubliceerd en is met terugwerkende kracht tot 28 december 2009 in werking getreden. Dat is een mooi staaltje van goed bestuur. Terugwerkende kracht wordt meestal niet aangeprezen in de behoorlijke regelgeving, zoals uitgewerkt door mijn collega Patricia Popelier. Een mooi staaltje dus, vooral wanneer we weten dat de omzettingstermijn van de Dienstenrichtlijn 3 jaar bedroeg. Men heeft die 3 jaar volledig moeten gebruiken en dan nog met retroactiviteit moeten halen.

Het KB definieert het criterium van de ruimtelijke ligging als volgt: “Ten eerste, de inpassing van de handelsvestiging in de plaatselijke ontwikkelingsprojecten of binnen het kader van het stedenpatroon. Ten tweede, de bereikbaarheid van de nieuwe vestiging via het openbaar vervoer en via individuele transportmiddelen.” Ik wil de commissie er toch op wijzen dat ik hier bezig ben over federale regelgeving.

Het KB definieert het criterium van de bescherming van het stedelijk milieu als volgt: “Ten eerste, het effect van de inplanting inzake duurzame mobiliteit, meer bepaald het gebruik van de ruimte en de verkeersveiligheid. Ten tweede, het effect van de inplanting van de handelsvestiging op de stadskern in het kader van de planologische vereisten.” Ruimtelijke ordening is een Vlaamse materie.

Aangezien twee belangrijke beleidsdoelstellingen van de IKEA-regelgeving, namelijk het reguleren van de impacts van grote distributiezaken op de ruimtelijke ordening en op het stedelijk milieu, voor het overgrote deel Vlaamse bevoegdheden zijn, kan er eveneens Vlaams beleid en bijhorende wetgeving hieromtrent worden ontwikkeld. Het is evident dat Vlaanderen zijn bevoegdheid niet verliest door die federale regelgeving. De vraag rijst dan

ook of er hier geen sprake is van een voortdurende uiting van usurperend beleid vanuit het federaal beleidsniveau ten opzichte van het Vlaams beleid inzake de ruimtelijke ordening en het stedelijk beleid, wat dus aanleiding kan geven tot het invoeren van een belangenconflict.

Daarnaast is er artikel 10, lid 3, van de Dienstenrichtlijn, dat bepaalt: “De vergunningsvoorwaarden voor een nieuwe vestiging mogen gelijkwaardige, of gezien hun doel in wezen vergelijkbare, eisen en controles waaraan de dienstverrichter al in een andere of dezelfde lidstaat onderworpen is, niet overlappen.” Dat is een heel klare bepaling in de Dienstenrichtlijn. De vraag is nu welk vergunningstelsel inzake de ruimtelijke ligging van groot-schalige distributiezaken, de federale ‘IKEA’-vergunning of het Vlaamse stedenbouwkundig vergunningstelsel, zal moeten wijken door afgeschaft te worden. Dat is een heel moeilijk dilemma dat door de Dienstenrichtlijn wordt opgetrokken.

Minister-president, in uw repliek van 14 januari 2010 op mijn vraag om uitleg over de doorgevoerde wijziging aan de federale IKEA-wetgeving gaf u een negatief antwoord op mijn vraag of er een belangenconflict bestaat in de zonet aangehaalde federale wetwijziging, meer concreet in het usurperend federaal beleid omtrent de ruimtelijke ligging van grote distributiezaken enerzijds en hun impact op het stedelijk milieu anderzijds. U gaf de volgende verantwoording voor uw beslissing mee: “Als we een aantal voorstellen tot aanpassing doen en men gaat daar grotendeels op in, dan moeten we voldoende sportief zijn en er achteraf geen belangenconflict op loslaten.” Dat zijn uw woorden, minister-president. Hiermee bevestigt u dat u hebt meegewerkt aan de vormgeving van dit usurperend federaal beleid, wat op zich al een interpellatie rechtvaardigt. U bent dus voor een stukje medeplchtig, minister-president.

Daarnaast steunde u uw antwoord op artikel 6, paragraaf 1, VI, vierde lid, ten zesde, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, waarbij alleen de federale overheid bevoegd is voor de vestigingsvoorwaarden. Ondanks het feit dat u hierbij de parlementaire voorbereiding aanhaalde, ging u niet dieper in op wat er onder het begrip ‘vestigingsvoorwaarden’ moet worden verstaan. Bij nader toezien vormt de exclusieve federale bevoegdheid voor vestigingsvoorwaarden een uitzondering op de gewestelijke bevoegdheden inzake economie die streeft naar de inachtneming van het algemeen normatief kader van de Belgische economische unie en monetaire eenheid enerzijds, en naar de beginselen van het vrije verkeer van personen, goederen, diensten en kapitalen en van de vrijheid van handel en nijverheid anderzijds.

Volgens het toenmalige Arbitragehof, nu het Grondwettelijk Hof, “omvat de aan de federale wetgever voorbehouden bevoegdheid om regels te kunnen vaststellen inzake de toegang tot sommige beroepen, algemene regels of vereisten uit te vaardigen inzake bekwaamheden die eigen zijn aan de uitoefening van bepaalde beroepen en om bepaalde beroepstitels te beschermen”. In een ander arrest definieert het Arbitragehof vestigingsvoorwaarden als de regeling van “de toegang tot en de uitoefening van het beroep door sommige aan die beroepswerkzaamheid eigen voorwaarden af te bakenen waarvan het verlenen van de vereiste voorafgaande vergunning afhankelijk kan worden gesteld”. De vestigingsvoorwaarden moeten dus vooral een economisch of professioneel karakter hebben en kunnen dus a contrario niet slaan op gewestelijke bevoegdheden inzake de ruimtelijke ordening, stadsvernieuwing inbegrepen, en op de aanleg van wegen en hun aanhorigheden of op het bepalen van de noodzaak tot het organiseren van openbaar vervoer, mobiliteit, die eigen vergunningsstelsels of inhoudelijke vereisten kennen. Minstens is er hier dan ook sprake van een belangenconflict – want wat doen we bij tegenstrijdig beleid hieromtrent? – en misschien zelfs van een federale bevoegdheidsoverschrijding.

‘Last but not least’ komt uw handelwijze niet overeen met het regeerakkoord – toch een bijbel voor de meerderheid – waarbij gekozen wordt voor een maximale invulling en uitoefening van de eigen deelstatelijke bevoegdheden. Zo bepaalt het regeerakkoord op pagina 97: “We maken maximaal gebruik van onze eigen bevoegdheden binnen het

grondwettelijk en wettelijk kader. We hanteren de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren.” Dat is niet voor interpretatie vastbaar.

Minister-president, gelet op deze voorafgaande uiteenzetting, rijzen er twee vragen. Waarom heeft de Vlaamse Regering meegewerkt aan de doorgevoerde wijziging van de federale regelgeving betreffende de vergunning van handelsvestigingen en hiermee, mede gelet op artikel 10, lid 3, van de Dienstenrichtlijn, toegelaten dat er belangenconflicten kunnen ontstaan, meer concreet in het federaal vergunningsbeleid voor grootschalige detailhandelszaken op basis van hun ruimtelijke ligging enerzijds en van hun impact op het stedelijk milieu anderzijds?

Hoe brengt u deze medewerking in overeenstemming met het Vlaams regeerakkoord, waarvan de Octopusnota een integraal onderdeel uitmaakt?

Ik wacht met spanning op uw antwoord op deze interpellatie.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, mijnheer Bouckaert, uw vasthoudendheid en vastberadenheid in deze materie sieren u. Zeker wanneer u dat lang genoeg volhoudt en ook de nodige leeftijd hebt, komt dat over als een grote wijsheid. *(Opmerkingen)*

We hebben hier immers al een paar keer over gediscussieerd, als ik me niet vergis, was 14 januari de laatste keer. Ik wil nog wel eens een en ander herhalen. Ik zal kort zijn, zodat u tijdig naar een andere commissie kunt gaan, maar toch antwoorden op al uw vragen, die zoals steeds heel uitgebreid beargumenteerd zijn.

De IKEA-wet werd aangepast conform de Europese Dienstenrichtlijn. Daar zijn we het hopelijk over eens, want dat is voor mij heel belangrijk. Als u meent dat ze niet conform de Europese Dienstenrichtlijn is, zult u daar vermoedelijk een nieuwe vraag over stellen.

Ook heel belangrijk is dat er een overlegvergadering is geweest waar wij ons standpunt bekend hebben gemaakt. Ik zeg u in alle duidelijkheid dat ons standpunt was en is dat wij de bevoegdheid voor de handelsvestigingen geregionaliseerd wensen te zien, en dat liever morgen dan overmorgen. Maar, ten tweede, en ook dit is heel belangrijk, wensen wij geen afschaffing van die wet omdat we willen voorkomen dat we in een vacuüm terecht komen, want dat zou betekenen dat er een onderbreking komt in het bijzondere vergunningenregime voor grootschalige detailhandelszaken. Iets wat u – bij het opmaken van uw volgende vraag – dus niet mag vergeten, is dat wij heel duidelijk regionalisering wensen, maar ook absoluut willen voorkomen om in afwachting van die regionalisering in een vacuüm terecht te komen, met alle gevolgen van dien. Dat heeft ons gebracht tot onze voorstellen.

Voor alle duidelijkheid zeg ik nog een keer dat niet wij de IKEA-wet hebben aangepast, want het is een bevoegdheid die wij vooralsnog niet hebben. In de eerste plaats willen we dus regionaliseren en in de tweede plaats, in subsidiaire orde, geven we onze opmerkingen. Vandaar dat ik vorige keer ook heb gezegd dat als we opmerkingen hebben overgemaakt in subsidiaire orde, we ook sportief blijven. En dat kan op bepaalde punten ook van de oppositie worden verwacht. We hebben immers ook vastgesteld dat met onze opmerkingen geen rekening is gehouden. De IKEA-wet werd niet afgeschaft, maar wel aangepast. Over die afschaffing was er op een bepaald ogenblik enige discussie. Er waren mensen die in die richting wensten te gaan.

Zonder deze aanpassing zou er geen bijzonder reglementerend kader meer bestaan ten aanzien van deze problematiek, wat niet onze keuze is. Ik herhaal dat een belangenconflict wat mij betreft niet aan de orde is en, mocht u daaraan twijfelen, wij wensen het regeerakkoord uit te voeren. Dat is onze bijbel. Zolang de regionalisering er niet is, moet die wet bestaan. Er mag geen vacuüm bestaan. Met de aanpassingen die wij voorstellen, kunnen wij leven, in afwachting van de regionalisering.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister-president, ik dank u voor het antwoord. De federale IEKA-wet is volgens mij niet in overeenstemming met de Dienstenrichtlijn, maar dat is een federale wetgeving en we zullen daarover op andere niveaus moeten tussenkomen.

Het eerste deel van uw antwoord verheugt me, wanneer u zegt dat de bevoegdheid in verband met de handelsvestigingen naar Vlaanderen moet komen. Dat is een juiste stelling. Een van de elementen van wat mijn collega Matthias Storme het contrafederalisme noemt, is de enorme fragmentatie van beleidsdomeinen over het federale en gewestelijke niveau, die ervoor zorgt dat er geen fatsoenlijk beleid kan worden gevoerd. Mijnheer de minister-president, wij hopen op vooruitgang. Indien die bevoegdheid naar Vlaanderen zou komen, zou ik al heel wat minder werk hebben en zou ik me kunnen concentreren op mijn werk in de commissie Onderwijs.

De kern van uw argument is dat zolang de regionalisering nog niet is gebeurd, er een vacuüm is. Indien we geen regelgeving of bewaking hebben, zullen we overstroomd worden met bouwaanvragen voor hypermarkten – ‘les grandes surfaces’ zoals men in het Frans zegt – en zullen die de kleine middenstanders wegblazen. Wel, ‘les grandes surfaces’ zijn op dit ogenblik geen economisch succes, dat zien we bij de problemen van Carrefour. Er bestaat geen wet van Meden en Perzen in concentratie. De grote vestigingen zijn onderworpen aan een pendelbeweging van groot naar klein. Men moet er geen groot alarm over slaan dat kleinere of middelgrote vestigingen zullen worden weggeblazen door de grote oppervlakten van hypermarkten. Met deze kanttekening wil ik zeggen dat er geen lineaire evoluties in die zaken bestaan.

Ik kom nu tot uw argument van het vacuüm. We hebben een zeer uitgebreide decreetgeving inzake ruimtelijke ordening, met RUP's die op een afdoende manier de ruimtelijke impact van grote handelsvestigingen kunnen reguleren. Die regelgeving is trouwens overdreven, dat leid ik af uit het feit dat in het Vlaams Parlement een Commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten bestaat, wat onder meer inhoudt dat de regelgeving versoepeld moet worden. Er is geen juridisch vacuüm. Het is niet zo dat als je de federale wetgeving zou wegcijferen, de grote handelsvestigingen gewoon vrij spel krijgen. Er is voldoende controle vanwege de overheden om dat binnen de perken te houden op het vlak van de stedenbouwkundige impact, impact op de verkeerssituatie en dergelijke.

Minister-president, wij wachten met spanning op het instrument bij uitstek dat u zult ontwikkelen om die toevloed van grote handelsvestigingen onder controle te houden, namelijk uw ontwrichtingstoets, maar die is er nog altijd niet. Daardoor kan de situatie ontstaan waarbij de illegale regelgeving op federaal niveau, die daar onconstitutioneel zit, gewoon blijft bestaan met het argument dat er dan geen vacuüm mag zijn.

Minister-president, als u consequent bent en u zegt dat de bevoegdheid inzake de handelsvestigingen niet op zijn plaats is – volgens mij is ze onconstitutioneel, maar ik neem aan dat u niet zo ver wilt gaan in uw outing –, dan kunt u dat vacuüm snel opvullen door met uw ontwrichtingstoets voor de pinnen te komen. We moeten nagaan in hoeverre die ontwrichtingstoets in overeenstemming is met de Dienstenrichtlijn. Ik neem aan dat u de genialiteit zult bezitten om een ontwrichtingstoets te ontwikkelen die in overeenstemming is met de Dienstenrichtlijn. Ik twijfel daar niet aan. Zolang die toets niet wordt ontwikkeld, biedt u een alibi aan de federale wetgever om die bevoegdheden te usurperen.

Wanneer u voor de dag komt met die ontwrichtingstoets en de federale wetgeving wordt niet aangepast, dan is er geen enkele reden waarom u geen belangenconflict zou inroepen en uw eigen regeerakkoord voor een keer zou toepassen.

Minister-president Kris Peeters: Vorige keer hebben we al een aantal zaken besproken. Of het illegaal is, zoals u zegt, betwijfel ik. Maar dat is een discussie voor juristen. U stelt dat het vacuüm geen aanleiding zou geven tot een wildgroei. U vreest het vacuüm niet. Ik ben het er

niet mee eens dat wanneer er geen wet op de grote handelsvestigingen zou zijn, er geen problemen zouden ontstaan. Het vacuüm wordt automatisch ingevuld. Dat zijn de wetten van de natuur. Op dat vlak verschil ik met u van mening.

U kijkt uit naar die ontwrichtingstoets. We zijn daarmee bezig. Ik ben het met u eens dat die toets niet mag leiden tot ontwrichtingen. Wanneer die klaar is, zullen we daar in deze commissie over praten.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Bouckaert werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

■

Interpellatie van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het project Vlaanderen Medisch Centrum

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Minister-president, ik was heel erg onder de indruk van de uitnodiging voor een persconferentie op 4 februari bij IMEC in Leuven. Ik ben een grote believer van het concept Vlaanderen Medisch Centrum. In de gezondheidszorg worden niet alleen veel middelen van de gemeenschap besteed, er liggen ook mooie opportuniteiten om de ‘witte motor van de economie’, zoals ik het destijds heb genoemd, te doen aanslaan.

Ik ben dan ook naar die persconferentie in Leuven geweest om te zien wat Vlaanderen Medisch Centrum zou betekenen. U hebt daar een mooi menu voorgesteld, maar ik wilde ook wel weten of er ook echt iets in de pot zat.

De eerste zin van de zeer uitvoerige persmededeling van 4 februari 2010 luidt als volgt: “De Vlaamse Regering heeft een concretiseringsnota voor Vlaanderen Medisch Centrum goedgekeurd.” Aangezien wij een soort afspraak hebben, kunnen we onmiddellijk aan de kanselarij vragen om die nota te krijgen. Ik heb dat gedaan, maar ik kreeg als antwoord dat er absoluut geen nota was, dat er nooit een nota was geweest. Een tweede instrument is de voorzitter van het parlement. Ik heb hem diezelfde namiddag een brief gestuurd en gevraagd of er dan geen informele nota was die het parlement kon krijgen. Ik kon die nota echter niet krijgen, want er was er geen.

Sinds 15 februari is er wel een nota Vlaanderen Medisch Centrum. Ik word dus op mijn wenken bediend. Ik heb de nota helemaal gelezen. Bij het begin van de lectuur was ik blij verrast. Men legt een hele weg af en durft vrij onverbloemd te zeggen dat zorg en gezondheid economische opportuniteiten zijn en dat we ons niet hoeven te schamen om die te vermarkten. Dat is een mooie evolutie.

In de nota is sprake van twee sporen: het zorgspoor en het harde economische spoor. Bij dat laatste durft men het hebben over ondernemerschap, toegevoegde waarde, export, internationale vermarkting van de gezondheidskennis, patiëntenmobiliteit. Verder geeft men onze artsen de kans om volop in het buitenland hun expertise aan te bieden in samenwerkingsakkoorden. Een aantal Europese lidstaten doen dat al langer.

Toen ik het document dan verder las, vond ik het eerlijk gezegd een beetje jammer dat er niet alle opportuniteiten in stonden aangebracht. Ik lees heel veel elementen die voortbouwen op het vorige beleid. Als ik het goed begrijp, wilt u met Vlaanderen Medisch Centrum een aantal bestaande bouwstenen overkoepelen. Het rapport-Soete indachtig heb ik ook in de vorige legislatuur altijd gezegd dat we voorzichtig moeten zijn met zomaar nieuwe dingen te

creëren. Als we synergieën kunnen vinden en dingen clusteren, dan komen er liefst geen nieuwe dingen als die niet echt nodig zijn. Dat vond ik goed. We moeten dit zo zien. Er wordt immers natuurlijk geen echt medisch centrum gemaakt. Ik heb wel wat e-mails gekregen van mensen die al meteen wilden solliciteren bij dat medisch centrum. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters/Gelach)*

Minister-president, u weet hoe dat gaat. Het zal u ook nog ooit overkomen: voor de mensen doorhebben dat u geen minister meer bent, bent u mogelijk alweer iets anders. Dat overkomt ons allen. Ik word geassocieerd met het trekken van de witte motor. Ik heb al die mensen eerst naar u doorverwezen. Vervolgens werd hun gezegd dat ze bij minister Vandeurzen moesten zijn. Bij minister Vandeurzen merkten ze op dat er helemaal geen medisch centrum was. Neen, de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat hiermee bestaande bouwstenen worden overkoepeld. Ik heb daar niets op tegen. Als we goede bouwstenen hebben, en we brengen die samen en tekenen daar gewoon het raster van een huis rond, dan heb ik daar geen probleem mee. Als u dat echter doet, dan moet u ook alle bouwstenen gebruiken.

Ik heb een schema gemaakt om te bekijken wat dat dan zou kunnen zijn. De leden zullen zien dat er in de nota een aantal dingen ontbreken, tenzij u ze niet mee in overweging wilt nemen, maar dat lijkt me niet de verklaring te zijn. Misschien kan dit een zinvolle aanvulling zijn. Wat het werken aan een Vlaanderen Medisch Centrum betreft, hebt u het over twee sporen, terwijl u er eigenlijk drie beschrijft: economie en innovatie, welzijn en gezondheid en onderwijs en opleiding. U hebt het slechts over economie en innovatie en welzijn en gezondheid. Natuurlijk zijn welzijn en gezondheid en onderwijs en opleiding voor andere commissies. Het is zeer zinvol om ook daar te bekijken wat men wil doen om Vlaanderen echt als een gezondheidsregio te positioneren. Een aantal andere Europese regio's doen dat voortreffelijk en weten daar echt welvaart mee te creëren. Ze geven ook een mooi perspectief aan hun jonge mensen, die nog willen kiezen voor domeinen als geneeskunde, biotechnologie, welzijn en gezondheid.

Vandaag wil ik me toespitsen op economie en innovatie. Als we willen komen tot een coherent discours van Vlaanderen Medisch Centrum wat economie en innovatie betreft, brengen we inderdaad best de drie bouwstenen daarvan bijeen: ondernemen, innoveren en internationaliseren. Ze zitten eigenlijk wel alle drie in de nota, maar ze worden nogal door elkaar gehanteerd. Voor de visie lijkt het me goed om dat goed in een kader te plaatsen, zodat we weten waarover we het in de toekomst zullen hebben. Ik kan me immers inbeelden dat we dit traject 5 jaar lang nauwgezet zullen moeten volgen en bekijken waar we staan, of dat goed werkt, of er moet worden bijgestuurd, wat we moeten hebben.

In het onderdeel over het ondernemen hebt u het alleen over de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) en het Vlaams Innovatiefonds (Vinnof), maar ik denk ook aan ARKImedes. Ondertussen zijn een aantal ARKIV's gespecialiseerd in gezondheidszorg. Ik denk echter ook aan de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (Gimv). Wat we daar zeker nodig hebben, zijn de technologieoverdrachtendiensten, die van de universiteiten, maar bijvoorbeeld ook die van het Vlaams Interuniversitair Instituut voor Biotechnologie (VIB) zelf. Daar wordt geprobeerd dat soort kennis echt te vermarkten. Ik denk uiteindelijk ook aan SO Kwadraat, een project dat we hebben gelanceerd en dat erin is geslaagd op enkele jaren tijd een veertigtal spin-offs te creëren, die in grote mate gerelateerd zijn aan ziekenhuizen, terwijl we traditioneel vooral spin-offs verwachten van de ingenieursfaculteit. Het is hoog tijd dat de creatie van spin-offs ook wordt toegevoegd aan een aantal andere faculteiten. SO Kwadraat doet dat heel toegewijd op het vlak van de ziekenhuizen en de gezondheidszorg.

In het onderdeel over innoveren hebt u het over het Centrum Medische Innovatie (CMI), dat we de vorige legislatuur hebben opgericht en dat een echt centrum is, dat u kunt gaan bekijken. We hebben daar 9 miljoen euro voor uitgetrokken. Er is een raad van bestuur. Er is ook een fysieke locatie. Dan is er Neuroelectronics Research Flanders (NERF), dat de kennis

van het Interuniversitair Micro-elektronicacentrum (IMEC), de K.U.Leuven en het VIB samenbrengt. U hebt het in de nota over Ambient Assisted Living (AAL). Dat is eigenlijk een mooi programma bij het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT). U hebt het wel over e-health en het federale e-healthplatform, maar u hebt het niet over de e-healthcluster bij het Interdisciplinair Instituut voor Breedbandtechnologie (IBBT).

Dat begrijp ik niet. Ondertussen is dat een zeer ontwikkelde cluster, waarin mooie Vlaamse bedrijven en mooie voorbeelden van e-health zitten. Volgens mij is die e-healthcluster van het IBBT daar absoluut op zijn plaats. Het is een cluster van zowel kennisinstellingen als kleine, jonge starters, die proberen op dit domein op een innovatieve wijze van kennis naar kunde en kassa te gaan. Uiteraard is er ook het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek (FWO). Daar heeft men immers een aantal mandaten die daar perfect bij aansluiten. De nota heeft het echter bijvoorbeeld niet over het Tropisch Instituut in Antwerpen. Daar is er toch zeer veel kennis over een aantal gezondheidsdomeinen, zeker internationaal, en zijn er een paar heel mooie voorbeelden van hoe we innovatief zijn in wat we willen uitdragen met Vlaanderen Medisch Centrum.

Het VIB als such komt er eigenlijk ook niet aan te pas. U noemt het alleen in het kader van NERF. Het spreekt voor zich dat ook bij het VIB, in de witte en rode biotechnologie, hele mooie dingen zitten die absoluut in de nota zouden moeten staan, net zoals voor het IBBT.

Het derde onderdeel binnen Economie & Innovatie is dan 'Internationaliseren'. U wilt daar wel iets mee doen. Dat is een moeilijk verhaal. De nota heeft het vooral over patiëntenmobiliteit en de Europese richtlijn. Dat is zeer goed. Men kan er niet omheen dat de implementatie grotendeels federaal zal zijn. Daar zal men ook kijken naar een observatorium om te zien hoe we dit doen. Men maakt terecht het onderscheid tussen EU-ingezetenen en niet-EU-ingezetenen. Men kan daar zeker in Vlaanderen iets rond doen. Dat komt in de accreditatie. Men zal met het federale niveau veel nadrukkelijker moeten kijken hoe dit zal functioneren. Men zit daar zeer kort op het RIZIV en de nomenclatuur: wat kan men aanrekenen en wat niet? Men moet voorzichtig zijn met de patiëntenmobiliteit. Binnen Europa is het niet evident om de patiënten te doen betalen, voor de niet-EU-patiënten kan men dat wel. Er is capaciteit in de ziekenhuizen die men graag ter beschikking stelt, die men op overschot heeft en waar men met gemak buitenlandse patiënten zou kunnen bedienen en die daarvoor zouden betalen. Er zijn natuurlijk disciplines waar dat tot wachtlijsten zou kunnen leiden. Dat gedeelte vond ik wat moeilijk uitgewerkt. Ik denk dat men onvoldoende inschat hoe zwaar men daar zal moeten samenwerken met het federale niveau en het observatorium.

Men wil de kennis ook exporteren. Daar had men toch echt wel het F.I.T. moeten bij betrekken. Dat staat niet in de nota. Het F.I.T. doet zulke zaken. Ze gaan bijvoorbeeld naar Medica in Düsseldorf. Ze gaan naar internationale beurzen met een cluster van medische bedrijven. Wat daar zeker op zijn plaats zou zijn, is het initiatief Health Care Belgium. Dat is een cluster van elf ziekenhuizen uit Vlaanderen en Wallonië, onder meer uit Luik. De cluster is wat gepatroneerd door het VBO, maar de Vlaamse ziekenhuizen zijn daar duidelijk aanwezig. Daar wordt de internationale kaart getrokken. Daar gebeurt de promotie van onze gezondheidszorg in het buitenland.

Ik ben heel blij dat de keuze gemaakt is. Ik ben blij dat er minder taboes bestaan. Het is geen defensief, maar een offensief verhaal van gezondheidszorgen. De nota is een mooie aanzet, maar er moeten veel meer bouwstenen in. Men moet het opbouwen als een huis. We beschikken over veel bouwstenen. Daarvan zijn er enkele manifest achterwege gelaten. Misschien bestaat daar een goede reden voor, maar dat kan ik me niet voorstellen. Als men niets anders doet dan een 'chapeau' presenteren, kan ik me niet voorstellen dat men wetens en willens een aantal voortreffelijke Vlaamse bouwstenen links heeft laten liggen. Ik zou niet kunnen begrijpen dat men selectief wou zijn. Gebruik alle bouwstenen en zet ze op de juiste plaats. Herteken de visie op een helderder wijze. Presenteer Vlaanderen Medisch Centrum

niet als een centrum, maar als een koepel boven de instellingen. Als dat niet gebeurt, bestaat het risico dat men denkt – en dat misverstand bestaat al, dat heb ik gemerkt – dat u een echt centrum hebt gecreëerd met middelen, een raad van bestuur en een reële locatie. Nergens is er sprake van financiële middelen, misschien moet u dat eens toelichten. Presenteer het op een correcte manier, presenteer het als een gezondheidsregio met al deze voortreffelijke bouwstenen. Er is nog enige fijnregeling nodig.

Ik wil graag weten wanneer de nota uiteindelijk door de regering is goedgekeurd. Op 4 februari 2010 kondigde u dat al aan. Was het de bedoeling om selectief te zijn? Is dit plaatje gewoon een aanzet om alles samen te brengen wat we hebben? Gaat men alle synergieën zoeken die er ongetwijfeld zijn om dit voor Vlaanderen tot een grote opportuniteit uit te bouwen?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Mevrouw Ceysens, ik onthoud dat u blij bent. Ik ben blij dat u blij bent. Ik onthoud vooral uw verlangen om te worden wat u geweest bent.

U hebt een schema gemaakt middels een kleine copy-paste-oefening. Ik feliciteer u met uw computervaardigheden. Door die logootjes bij elkaar te voegen, hebt u een kleurrijk plaatje gemaakt. Het gaat echter een beetje voorbij aan de essentie.

De essentie vind ik wel terug in de nota van de Vlaamse Regering. Op pagina 30 en volgende staat het schema van de structuur die werd ontwikkeld. Dat is het antwoord op het beleid uit het verleden. Er waren heel wat goede initiatieven, maar het was een gefragmenteerd beleid. We kunnen lang discussiëren over de namen en bewoordingen. Het is een goede zaak dat we met het Vlaanderen Medisch Centrum een aantal actoren bundelen om een offensief beleid te kunnen voeren.

Minister-president, ik wil graag meer informatie over de implementatie, evaluatiemomenten en de ‘mile stones’ bij de verdere ontwikkeling van het Vlaanderen Medisch Centrum.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ik heb gezien dat de naam veranderd is. Vroeger heette het Medisch Centrum Vlaanderen, en nu Vlaanderen Medisch Centrum. Gelukkig heet het niet Medisch Centrum West, zoals ik me ooit eens heb laten ontvallen.

Ik heb twee vragen. Mevrouw Ceysens heeft al gezegd dat u vaak over de witte economie spreekt, net zoals wordt gesproken over de groene economie. Wat die groene economie betreft, ben ik al heel ver mee. Als we het vroeger hadden over de groene economie, dan ging het over zonnepanelen of zonne-energie, die in belangrijke mate gesubsidieerd werd. In feite is het dus geen economie, maar een gesubsidieerd stelsel. Als de elektrische auto op de markt komt, zullen we zien dat mensen hun zuurverdiende centen daarvoor zullen gebruiken.

Nu hebben we het over die witte economie, over bedrijfjes die hun mooie hoogtechnologische, hooginnovatieve producten willen verkopen. Ze zijn vaak duur. Ik verwijs naar het onderzoek over de kosteffectiviteit van nanotechnologie in de kankertherapieën. Dat zijn therapieën die stukken duurder zijn dan de traditionele chemotherapieën. Als we dat ontwikkelen, komen we met een duur product op de markt. De vraag is dan wie dat zal kopen. Verkopen we het intern, binnen Vlaanderen, binnen België of binnen de Europese Unie? Dan zal dat uiteindelijk wegen op een sociale zekerheid, die nu al financieel overbevraagd is. Het grote gat in de federale begroting is er toch ook wel door die uitdeinende gezondheidskosten. Verkopen we het buiten de Europese Unie? Dan kijken we al vaak in de richting van de ontwikkelingslanden, onder andere naar Afrika. Het gaat dan vaak om landen die dat niet kunnen betalen.

Minister-president, in welke mate stapt u dan mee in de idee van de commercialisering van de zorgsector? Want anders zal het ons fiscaal, belastingtechnisch nekken. Ik weet natuurlijk ook wel dat er besparingen zijn. We nemen de externe effecten ook mee. De bijwerkingen

van de nanotechnologie zijn vaak veel geringer, waardoor het aantal verblijfdagen in ziekenhuizen afnemen enzovoort. Uiteindelijk is de factuur wel hoger. Ik heb daar al eens op gewezen. Betekent dat ook dat u meestapt in een vermarkting, in de commercialisering van de zorgsector? Dan hebt u al één bondgenoot rond de tafel zitten. *(Opmerkingen)*

We moeten dat ook niet extreem bekijken. Ik wil enkel weten over welke mate het gaat. Het geld moet ergens vandaan komen om die hogere facturen voor de hoogtechnologische producten van Vlaanderen Medisch Centrum te betalen.

Zoals het al een paar keer is gezegd, gaat het niet om een centrum in de zin van een ziekenhuis. Het is, zoals mevrouw Ceysens zegt, een koepel. Ik heb zelf in de tekst gelezen dat het een platform is. Wat is daar de bestaffing van? Ik heb begrepen dat iemand zich toch hoofd van Vlaanderen Medisch Centrum zal noemen. Hoe groot is die bestaffing? Ik snap ook niet dat er een bestaffing is om iets te leiden wat niet meer inhoudt dan het coördineren van alles wat op het schema staat. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

Minister-president, kunt u zeggen wat de meerwaarde is van de constructie die u opzet?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik ben een beetje verbaasd over de opmerkingen die zonet werden gemaakt. Op het moment dat we het in de commissie en in de plenaire vergadering ook hebben over de transitie van onze economie, knikt iedereen eenstemmig ja. Op zich kan ik een aantal van die bedenkingen wel plaatsen. Ik vind ze ook in de nota. Op het moment dat men dat concretiseert, is het antwoord ‘ja, maar’. In de nota zitten genoeg schotten. De titel verwijst naar een ‘warme samenleving’. Het gaat niet over een blinde commercialisering van de medische sector. Er zijn een aantal ethische en sociale vragen die men kan stellen. U hebt zelf de vraag gesteld naar de betaalbaarheid. U zou ook de vraag kunnen stellen over de verdringing. Mevrouw Ceysens had het daarnet over wachtlijsten die we in een dergelijke sector zouden moeten vermijden.

Dat neemt niet weg dat die witte economie vandaag op een bescheiden schaal een realiteit is. Mits de nodige omkadering denken we dat daar de nodige welvaart uit gepuurd kan worden. Bij de bespreking van de beleidsnota's is duidelijk gebleken dat er geen nieuw huisje gecreëerd wordt, dat er geen nieuwe structuur wordt opgezet met de nodige overheadkosten, maar dat men integendeel heeft geprobeerd om een aantal bestaande zaken gerichter en efficiënter in te zetten via een platform. Het verbaast me dat mevrouw Ceysens zich daar vragen bij stelt. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

Ik denk dat dat heel duidelijk aan bod is gekomen bij de bespreking. De regering heeft een lijn getrokken. Er worden geen nieuwe huisjes gecreëerd. Het bestaande wordt beter, gerichter en efficiënter ingezet. De nota en Vlaanderen Medisch Centrum aligneren zich goed binnen dat kader.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, op de duur zullen we nog een beetje heimwee krijgen naar mevrouw Ceysens als minister. Mevrouw Ceysens, u was toen beter... *(Gelach)*

U was toen beter dan vandaag als lid van de oppositie. *(Gelach)*

U moet me laten uitspreken.

We krijgen een gevoel van déjà vu. We hebben gelezen over uw optreden gisteren met betrekking tot de Win-winnening en ARKimedea II. Dat is opgewarmde kost. Dat staat heel duidelijk in het regeerakkoord en het beleidsplan. We hebben daar al een paar keer over gesproken in de plenaire vergadering. U weet heel goed dat dat op de regeringstafel ging komen. 3 dagen op voorhand in een persmededeling zeggen dat u dat gaat voorstellen, dat is een beetje kort door de bocht. Het is nogal smalletjes om 2 of 3 dagen op voorhand een punt te maken van zaken die bijna gefinaliseerd zijn.

Mevrouw Ceysens, dit schema is juist hetzelfde. Dat is veel kabaal om alleen maar te zeggen dat u het er, op hier en daar een detailtje na, in se volledig mee eens bent. Dit schema is kleurrijker dan uw beleidbrief van vorig jaar, maar de indeling is net hetzelfde. Uw laatste beleidsbrief stemt hiermee overeen. Dat is dus een punt van continuïteit. Dat moet u worden nagegeven.

Het is heel belangrijk dat men uitvoert wat men zegt. Men creëert een platform. U hebt in het verleden altijd terecht gesteld dat er geen nieuwe huisjes en geen zware structuren mochten zijn. Laten we de krachten bundelen en clusteren om sterk te staan. Dit wordt nu uitgevoerd. Onze fractie kan daar volledig achter staan. Nu moeten we geduldig wachten om dat concreet vorm te geven. We hebben er alle vertrouwen in dat dit de volgende maanden werkelijkheid zal worden.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik had u opgemerkt op de persconferentie, mevrouw Ceysens, maar u verdween plots nadat u een interview had gegeven aan Kanaal Z. U hebt misschien niet de hele persconferentie kunnen meemaken.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik moest om 2 uur hier zijn.

Minister-president Kris Peeters: U was ineens verdwenen. Ik dacht: na het interview is het belangrijkste achter de rug. Het siert u dat u er was.

De Vlaamse Regering heeft die tekst op 15 januari 2010 goedgekeurd. De teksten die werden opgevraagd, werden nadien bezorgd. Op een bepaald ogenblik las ik in de krant dat u iets had ontdekt. Er was een leugen gelanceerd: de Vlaamse Regering zou in een persbericht hebben bekendgemaakt dat iets was goedgekeurd en het was niet goedgekeurd. U had iets ontdekt, Watergate achterna. Ik dacht: 'Ajajajajai!'

Mevrouw Patricia Ceysens: Uw kanselarij heeft mij dat gezegd.

Minister-president Kris Peeters: Ik zit de Vlaamse Regering voor. Dat is op 15 januari besproken en goedgekeurd door de Vlaamse Regering. De media publiceren dat, maar goed, dat is de verantwoordelijkheid van diegenen die u daar volgen. De tekst is goedgekeurd en u hebt hem intussen gelezen.

De laatste dagen krijg ik verscheidene alternatieven en insteken. Het is altijd heel wijs daarvoor te bedanken en te zeggen dat wij er rekening mee zullen houden. Dat kan alleen maar de besluitvorming nog sterker maken. Ik neem hier wat dat betreft dezelfde houding aan.

Er is hier wat media aanwezig. De heer Bothuyne heeft al verwezen naar het schema op pagina 30. Open Innovatieplatform, NERF, CMI: daar staan een aantal zaken. Ik kan daar al die zaken invullen. Er werd voor gekozen om een overzichtelijk schema te maken. Niet met alle logo's, zoals u hebt gedaan. Alle overlegmogelijkheden en andere zaken kunnen allemaal in dat schema worden opgenomen. Ik zie geen verschil tussen het schema op pagina 30 en uw schema. Maakt u zich daar dus geen zorgen over. Ook het zaaikapitaal, de internationalisering, de werkgroep EU-richtlijn: dat zit daar allemaal in. Mevrouw Ceysens, ik weet niet waarover u zich zorgen maakt. Ik begrijp dat u zegt dat ik het een en ander heb vergeten. U verwijst in uw schriftelijke vraag die ons werd bezorgd naar het IBBT. Dat zit daar allemaal in.

Het nadeel van in de oppositie te zitten, is dat u niet meer bij de besluitvorming van de Vlaamse Regering betrokken bent. Ik heb begrepen dat u zich goed voelt in de oppositiebanken. Dat kan nog een hele tijd duren. *(Gelach)*

Ik kan u alleen maar zeggen dat dit daar allemaal onder zit en dat u zich daarover geen zorgen hoeft te maken. Dank u voor het schemaatje, de logo's enzovoort, maar die hadden wij ook. Dat kan dus op zich geen probleem zijn. Ik denk dat bij dezen die zorg is weggeveegd. Alle

bouwstenen zitten in dat zorgvernieuwingsplatform. Die worden daar allemaal op uitgenodigd. Ik kan u verzekeren dat het schema om didactische redenen niet al die logo's bevat, zoals u ze zelf in uw schemaatje hebt opgenomen. Voorzitter, ik moet hier geen overzicht geven van wat allemaal in die nota staat.

Mevrouw Ceysens, ik kies voor rechtlijnigheid. U was er vorige legislatuur ook bij toen we de vijf doorbraken voor Vlaanderen in Actie (ViA) hebben geformuleerd. Een van de vijf doorbraken was Vlaanderen Medisch Centrum. U was daar toch bij toen dat werd beslist? Ik herinner me toch dat u erbij was toen dat werd beslist.

Het gaat nu om een concretisering. Sommige mensen denken dat het effectief een lokaal is dat fysisch met een centrum kan worden geïdentificeerd. Ik wou nu niet plots een andere benaming de wereld in sturen. Dat kan later, maar nu moeten we ervoor zorgen dat we ons houden aan de vijf doorbraken van ViA die de vorige legislatuur werden goedgekeurd. Zo kan men later niet zeggen: "Is dat de vijfde doorbraak of is dat een zesde of een zevende? Wat is het nu?"

Mijnheer Vereeck, wat is het nu? Langs de ene kant zegt u dat we regiegroepen en hoogmissen enzovoort oprichten. Langs de andere kant zegt u dat u niets concreets ziet omdat we hier natuurlijk virtueel die mensen en die bouwstenen bij elkaar gaan brengen. Er is een trekker – een topambtenaar – aangeduid binnen de administratie. De processen, de uitvoering en de uitwerking worden allemaal georganiseerd.

Mijnheer Vereeck, u hebt toch heel wat studies gedaan als academicus. Ik heb het geluk gehad om een paar dagen in Californië door te brengen, korter dan verwacht. Ik wil u een voorbeeld geven. Er is daar een bedrijf met drie mensen die een programma hebben ontwikkeld om het genoom – de 3 miljard gen-elementen van het DNA – met een computerprogramma te ontcijferen. Het kost voorlopig 1000 dollar – mocht u dat graag van uzelf hebben – om dat te onderzoeken.

Ik geef een ander voorbeeld, dicht bij huis. In uw prachtige provincie Limburg is een bedrijf voorgesteld dat ICT ontwikkelt voor ouderen die minder mobiel zijn maar die op basis van dat programma op afstand contact kunnen hebben met de dokter enzovoort. Dit zijn allemaal bedrijven die ik binnen de witte economie kan verzamelen en die – waar u zo voor vreest – niet direct de sociale zekerheid zwaar zouden belasten, integendeel. Want een van de elementen is – en dat is ook niet nieuw – dat wanneer we erin slagen om de ouderen – en de leeftijd blijft stijgen, ik hoop dat u ooit ook tot die groep kunt behoren – langer thuis te laten wonen met de nodige ICT en dynamiek en met de commercialisering van die technieken, dan is dat zelfs positief voor de sociale zekerheid.

Ik ben geen geneesheer en ik heb ook niet de wijsheid die vereist is om te zeggen hoe de geneeskunde zich zal ontwikkelen, maar als men het genoom kan ontcijferen – het is daar ook bevestigd dat de kosten kunnen zakken –, dan kan men ziekten behandelen vooraleer ze zich voordoen. Op langere termijn zullen we dus niet meer bedden in ziekenhuizen nodig hebben, maar zal de geneeskunde voor een aantal ziektes proactief een behandeling kunnen geven.

Er is dus een hele evolutie bezig. U verengt het debat, of datgene waar wij mee bezig zijn. Het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO) heeft in het verleden voorstellen gedaan. Er is ook een project met een aantal ziekenhuizen gestart om mensen van overal ter wereld aan te trekken om operaties te ondergaan. Dit is een concreet project, maar wij hebben het over iets veel ruimer en dieper dan alleen maar de commercialisering waar u het over heeft.

Voorzitter, wij bouwen voort op wat we in ViA hebben geformuleerd. Er zijn een aantal zaken verder ingevuld. Deze Vlaamse Regering – ik laat me niet tot het debat verleiden of het nu deze regering was of de vorige – heeft 9,5 miljoen euro vrijgemaakt om te investeren in het CMI, dat voorbereid was door de vorige regering. Ik denk dat het weinig soelaas biedt om hier verdere discussies over te voeren. Het belangrijkste is dat we de nodige middelen vrijmaken. Het zorgvernieuwingsplatform is heel belangrijk door de samenspraak tussen

zorgverleners, researchcentra en de ondernemingswereld. Het is voor de eerste keer – dat is ook positief geduid door Patricia Ceysens – dat we deze sector economisch verder proberen te ontwikkelen. We moeten het niet alleen binnen de sociale zekerheid zien. We moeten niet onmiddellijk zeggen: “Als we dat doen, dan gaan we de sociale zekerheid bezwaren”. Ik denk dat het net het tegenovergestelde is.

Voorzitter, we zijn bezig met de uitvoering van de 5 doorbraken van ViA. Dit is heel concreet. De heer Van Malderen heeft heel terecht gezegd dat dit document een concretisering van die doorbraak is. We gaan nu verder in acties werken. U hebt ons ook gevraagd dat ViA effectief in actie komt. Het is volop bezig. Dit is hiervan het bewijs. Ik ga ervan uit dat we de volgende weken en maanden verdere initiatieven nemen. Ik hoop dat meerderheid en oppositie zich daar kunnen in terugvinden en ons ondersteunen.

Er zijn mensen die vragen of ze in Vlaanderen Medisch Centrum kunnen gaan werken. Op zich is het positief dat men dit heeft meegepikt, maar het is dus geen fysisch gegeven. We moeten niets nieuw uitvinden als er al zoveel structuren bestaan. Ik heb begrepen dat zelfs de oppositie daar vragende partij voor was.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, minister-president, ik zal bij de kanselarij in het kader van de openbaarheid van bestuur de agenda en de notulen eens opvragen. U zegt 15 januari. Het is wel vreemd dat ik op 4 februari dit niet als antwoord kreeg van een officiële instantie.

Ik heb het altijd gehad over Vlaanderen als gezondheidsregio om aan te geven hoe we ons als regio op de kaart konden zetten. Op het einde heeft het communicatiebureau dat dan veranderd. Ik herinner me dat ik schrok toen ik de slide zag, maar wij hebben het altijd gepresenteerd als gezondheidsregio. Maar in de nota heet het dan plots ‘Doorbraak platform warme samenleving’. In de nota zelf worden 2 titels voor het verhaal gebruikt. De rechtlijnigheid is dus niet zo groot.

Ik denk dat we in de vorige legislatuur ook heel nadrukkelijk gekozen hadden voor de consequente opbouw ‘ondernemen, innoveren en internationaliseren’, die ook door de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB) is overgenomen en nu door het World Economic Forum wordt gehanteerd. Ook daar was continuïteit geboden, maar die hebt u helemaal van tafel gegooid. Soms is het rechtlijnig en soms ook niet. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Pagina 30, mijn excuses, dat is een verhaal van zorg, innovatie zorgeconomie, doorbraakplatformen van zes werkgroepen – het lijkt BAM wel. En dan, sorry hoor, maar in open innovatieplatformen noemt u er maar twee expliciet, NERF en CMI. Ik vraag u om ze dan allemaal te noemen, want ik vind dat wanneer u een nota maakt, wel nodig. Of u houdt het bij generieke termen, zoals ‘zorgeconomie’, ‘zorginnovatie’ en ‘open innovatieplatformen’ en dan gebruikt u de tekenjes die u gebruikt hebt voor algemene generieke termen. Nu is er een mengeling, want soms lijst u concreet de initiatieven op die er zijn, maar andere worden achterwege gelaten. Ik vind dat we dan terecht mogen vragen of dat betekent dat die even expliciet bestaan als die die nominatief worden genoemd, of die er al dan niet toe behoren. Ik vind dat een terechte vraag na een kritische lezing van een document. U kunt uw nota opbouwen met generieke termen ‘internationalisering’, ‘Europese richtlijn’, ‘instroom’, ‘open innovatieplatformen’, maar niet met een mengeling. Soms lezen we met naam en toenaam wie het zijn en waarover het gaat, maar anderen laat u eruit. Ik vind dat we dan terecht mogen vragen of die er dan niet bij horen, maar ik heb begrepen dat de oefening die ik heb gemaakt, het iets beter benadert dan het schema van pagina 30, want dat is een mix die op het vlak van rechtlijnigheid niets voorstelt en waarin u een andere term plakt op ‘Vlaanderen Medisch Centrum’, namelijk ‘doorbraakplatform warme samenleving’.

Collega's, ik heb in het begin inderdaad gezegd dat we tevreden zijn met de keuze. Wij vonden het een goed verhaal voor Vlaanderen. Wij zien hierin opportuniteiten, ook economische en we zijn blij dat er verder aan wordt gewerkt.

Minister-president, u hebt het over een concretiseringsnota, maar het is eigenlijk een conceptnota. Ik stel voor dat u de concretiseringsnota verder uitwerkt en dat u er daarbij voor kiest om te werken met algemene termen, met algemene begrippen, of dat u nominatim aanduidt over wie het gaat, waar ze zitten en wat ze doen, in plaats van te kiezen voor een mengelmoes waarvan de kritische lezer vragen kan stellen bij het erbij nemen van de enen en het achterwege laten van anderen. We hebben het recht om dit goed te doorgronden en om onze vragen te stellen, maar ook om een stukje te helpen en om te duiden over wie het gaat, om te vragen of de cluster van het IBBT erin zit. Als dat zo is, noem hem dan als open innovatieplatform, want u gaat me niet vertellen dat als NERF en CMI staan op de plaats waar ze staan, e-health cluster en IBBT niet ook een plaats verdienen. Dat zijn de verduidelijkingen waar we recht op hebben. U weet dat we dit steunen, maar ik zou u wel vragen dat er na deze conceptnota een concretiseringsnota komt waarin alles juist in elkaar steekt.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, ik dank de minister-president voor zijn bezorgdheid en zijn wens dat ik een hoge leeftijd mag bereiken. Ik kan hem medelen dat ik ondertussen al ouder ben geworden dan mijn beide ouders, en dus ben ik op dit moment al een heel gelukkig man.

Wat het genoom betreft, minister-president, en ik zou op uw suggestie ingaan en mijn genoom laten analyseren, dan begrijpt u natuurlijk dat zou blijken dat wij familie van elkaar zijn. Wij zijn trouwens allemaal familie van elkaar. En dan spreken we niet meer zoals de heer Peumans zei over 'het primaat van de politiek', maar over 'de politiek van de primaten'. *(Opmerkingen)*

Het voorbeeld dat u aanhaalt waarbij u zegt dat u naar Californië bent geweest, is voor mij natuurlijk heel interessant. Om te beginnen is dat een staat – en uw collega-minister is bij gouverneur Schwarzenegger geweest – die fiscaal-budgettair enorm in de problemen is geraakt. Een tweede punt is dat het een samenleving is waar precies die commercialisering heel veel ruimte krijgt. Pas op, want u hoort me niet pleiten voor een Amerikaans systeem, ik heb u gevraagd naar de rek die er volgens u op zit om dit allemaal te realiseren. Ik denk wel dat, zoals de Amerikanen proberen om een stukje in onze richting te evolueren met de voorstellen van president Obama – maar die er, helaas zou ik bijna zeggen, niet door zullen komen voor de onderlaag van de Amerikanen zonder zorgverzekering –, indien we dit willen realiseren op een ernstige manier, we inderdaad voor een stukje voor die rek in de andere richting moeten zorgen. We zien in de VS, in die valleien die u bezocht hebt, inderdaad van die bedrijven die ontwikkelen, precies omdat dat marktklimaat, dat commerciële klimaat, er is om dat te doen. Ik vraag u dus alleen maar naar de schaal waar u in wilt stappen, niet in zwart-witbeslissingen.

U zegt: "ICT zal leiden tot besparingen in de sociale zekerheid". Wel, het is interessant om eens te kijken naar alle studies van het Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg (KCE), want er zijn niet zo heel veel kosteneffectieve nieuwe technologieën of kosteneffectieve nieuwe medicijnen. Als we denken aan ICT en ik zie hoe moeilijk het de afgelopen jaren was, bijvoorbeeld bij het Cegeca, dat ook gevestigd is in het mooie Limburg, om bij het uniek medisch dossier de problemen inzake patiëntveiligheid op te lossen, dan stel ik me toch vragen bij de besparingen die dat volgens u zal opleveren. We moeten er toch over nadenken of we de totaliteit zullen inkrimpen, want het is juist de bedoeling om meer jobs en meer omzet te creëren. Als we dat zien als een motor, dan zullen besparingen, net zoals in de industriële sector, door productiviteitswinsten, dus in dit geval via ICT, al bijna een aflopend verhaal zijn, want dan zult u de tewerkstelling terug een stukje inkrimpen. Ik denk

bijvoorbeeld aan wat er bij Janssen Pharmaceutica gebeurt, want dat is nu in 2010 helaas al geen onverkort succesverhaal meer. Ik wil hiermee alleen mijn bedoeling verduidelijken, en ik vind uw voorbeeld van Californië veelzeggend.

U zegt dat er geen volk zit, maar er zit toch een trekker op? Ik heb begrepen dat de directeur van het Ziekenhuis Oost-Limburg de grote trekker wordt van Vlaanderen Medisch Centrum. Dat is althans wat ik via de Limburgse regionale televisie heb begrepen. Ik stel mijn vraag dus opnieuw: hoeveel mensen werken er nu in die koepel, in dat platform? Ik denk niet dat het een nuloperatie is. Het is niet zomaar een koepel en een platform, want als het dat was, dan was ik heel blij geweest.

Voor de rest heb ik inderdaad gezien dat ViA in actie schiet. Ik heb het gezien, we hebben een nieuw logo en er staat nu “Vlaanderen in Actie”, maar ik zie ook dat “Pact 2020” ernaast komt: nu wordt het natuurlijk pas volledig duidelijk. Ik wacht ook op de buttons die u binnenkort zult dragen – dat begrijp ik toch uit deze nota – en er komt ook nog een raad van wijzen, die al die verschillende innovatieregiegroepen ook nog eens zal aftoetsen. Enfin, het is in gang geschoten en we zien wel.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Vereeck, ik zal u wat informatie doorgeven, maar het is niet zo dat, mocht u uw genoom laten onderzoeken, wij dan familie van elkaar zouden zijn, integendeel. Het bedrijf is heel innoverend en het werk is heel uitdagend. Het genoom onderzoeken is op zich niet zo moeilijk, maar de verwerking van de gegevens is dat wel en men heeft heel zware computers nodig om alles juist te kunnen inschatten en om de verschillen juist te kunnen duiden. Er zijn voorbeelden gegeven waarbij men het genoom van een kind heeft bekeken dat een cholesterol van 700 had en men dacht dat het iets aan de lever had. Men heeft dat onderzocht en vastgesteld dat beide ouders een bepaalde afwijking hadden die in dat kind werd versterkt, met als gevolg dat het cholesterolniveau zo hoog was. Met de juiste diagnose heeft men de juiste medicatie kunnen geven en heeft men geen levertransplantatie moeten uitvoeren.

Men heeft baanbrekend werk gedaan, voornamelijk in de verwerking van de data door heel indrukwekkende computers. Omdat Google daar niet zo ver vandaan is, kan men werken met die computers want er moeten gigantisch veel data verwerkt worden. Maak u geen zorgen, mijnheer Vereeck, daar komt niet uit wat u denkt, als men uw genoom zou onderzoeken.

Die technologie stelt heel wat ethische vragen, iets wat het debat verbreedt. Zo kan men met dat onderzoek, wanneer twee mensen kinderen willen krijgen, bijna exact bepalen wat de kleur van de ogen en de kleur van het haar van de kinderen zal zijn. Men kan dat ook bekijken in de toekomst. Een bedrijf zou bijvoorbeeld de genoomkaart van een sollicitant kunnen vragen. Dat stelt nieuwe ethische problemen, waar we trouwens nieuwe initiatieven omtrent nemen.

Ik ga niet akkoord met uw stelling dat dit niet kostenbesparend zou zijn. De vergrijzing in de samenleving brengt ontzettende uitdagingen mee, wat de sociale zekerheid en het pensioensysteem voor serieuze problemen en uitdagingen stelt. Ik verwijs naar dat bedrijfje in Limburg. Het is de bedoeling dat oudere mensen die ICT kopen en op die manier een langere periode thuis kunnen blijven. Men kan op afstand bijvoorbeeld de bloeddruk meten. Nu moet een dokter of verpleegster langskomen telkens men de bloeddruk wil meten. Door deze ICT kan men dat zelf doen en wordt die informatie automatisch naar de verpleegkundige of dokter gestuurd. De dokter komt dan alleen langs wanneer hij door die ICT vaststelt dat er een probleem is met de bloeddruk en er toch een medische handeling moet gebeuren. Op die manier kan men zich niet alleen bezighouden met de ernstige problemen, namelijk gaan naar iemand met een te hoge bloeddruk, maar moet men niet meer elke dag de bloeddruk komen meten.

Zo zijn er besparingen mogelijk. Dat wil niet zeggen dat met de vergrijzing de hele sociale zekerheid niet voor heel grote uitdagingen staat en dat we door deze technieken daarvoor geen bijkomende middelen meer moeten hebben. Het is wel een concreet voorbeeld dat aantoont dat die technologie economisch kan worden gevaloriseerd. Bedrijven kunnen zich verder ontwikkelen en rendabel worden met wat ze ontwikkelen en aanbieden in de witte economie.

De heer Lode Vereeck: Moeten de ouderen die ICT zelf kopen?

Minister-president Kris Peeters: Ja. Die ouderen willen langer thuisblijven en ze kunnen dat maar doen wanneer ze zoiets aankopen. U kunt vragen of de sociale zekerheid niet moet bijdragen om die ICT mogelijk te maken. Dat is een ander debat. Ik heb u hopelijk wat duidelijkheid kunnen geven zodat het primaat van de politiek is gerespecteerd.

Mevrouw Ceysens, u hebt het recht vragen te stellen en ik probeer daar zeer correct en volledig op te antwoorden. We gaan ons toch niet moe maken met discussiëren over schemaatjes die mogelijk nog witte vakjes hebben die nog moeten worden ingevuld. Of dat nu voor u een groot probleem is of niet, met alle respect, maar 'de minimis non curat praetor'. Ik hoop dat we hier het debat ten gronde kunnen voeren en ik ga me niet bezighouden met het al of niet vermelden van volledige logo's in een schema of niet. De lijn wordt maximaal behouden. We zullen dat heel concreet en heel goed met de actoren bekijken. Of we daar een andere naam op moeten zetten, is wat mij betreft niet het belangrijkste. Wat ViA gaat doen, is de medische mogelijkheden die Vlaanderen heeft, economisch valoriseren en dynamiseren. Daar gaat deze nota over, en daaromtrent zullen we verdere acties nemen.

Ik heb begrepen dat uw grootste zorg het IBBT is. Dat wordt daarbij betrokken, alsook de anderen. Dat antwoord hebt u nu. Ik ga ervan uit dat we verder kunnen doorwerken aan de concretisering.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik denk niet dat het details zijn. Er zijn actoren die er met naam en toenaam in staan, terwijl een pak actoren er niet in staan. Dit is niet de oefenschool: eens iets proberen, en als we iets vergeten zijn, dan zullen we het herstellen. Mocht men mij deze nota hebben getoond, dan zou ik gezegd hebben: ofwel neemt u alle actoren mee, en die zijn gekend, ofwel houdt u het bij het concept en noemen we de zes grote generieke termen. Dat vind ik net iets te gemakkelijk voor een Vlaamse Regering. Nogmaals, dit is geen oefenschool.

Minister-president Kris Peeters: Ik wil nog iets toevoegen. De persoon waar u het over hebt, maakt deel uit van de raad van wijzen. De vroegere raad van bestuur van ViA is vorige legislatuur omgedoopt tot raad van wijzen, waarin er naast de vertegenwoordigers van de SERV en de Verenigde Verenigingen, ook experts zitten. Een van die experts is degene waar u naar verwijst. Die man heeft heel wat knowhow en een interessant cv. Hij is lid van de raad van wijzen die heel ViA en alle concretisering ernaar verder zal volgen. Door het feit dat hij zeer goed geschoold is en veel kennis heeft, zal hij zeker Vlaanderen Medisch Centrum van zeer nabij volgen.

Mevrouw Patricia Ceysens: Hebben we het goed begrepen: geen staf, het gaat om een louter virtuele naam?

Minister-president Kris Peeters: Dat is mijn grootste zorg niet. Ik wil niet nog eens een agentschap oprichten. Wat mij betreft moet het draaien en resultaten opleveren.

Mevrouw Patricia Ceysens: Dan raad ik u toch aan de juiste actoren in het document op te nemen.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, de man waar u naar verwijst, is zeer bekwaam. Ik heb er 2 jaar mee mogen samenwerken. Hij is onlangs nog gepromoveerd met een proefschrift over patiëntveiligheid. Het is een zeer wijs en gestudeerd man. Is dat dan een

nieuwe wijze? Die man is daar voltijds mee bezig. Hij heeft zijn ontslag aangeboden als directeur van het Ziekenhuis Oost-Limburg (ZOL).

Minister-president Kris Peeters: Ik kan hier alle beslissingen van de Vlaamse Regering toelichten als u dat vraagt. De ministerraad heeft naast dit document ook andere beslissingen genomen. Een van die beslissingen is dat de raad van wijzen opnieuw is samengesteld. Vlaanderen in Actie wordt gestuurd door een raad van wijzen. De persoon naar wie u verwijst, maakt daar deel van uit.

De heer Lode Vereeck: Ik heb dat gezien op het journaal van TV Limburg van 2 weken geleden. U bent dat samen met minister Lieten en minister Vandeurzen komen voorstellen. Ik vind dat een zeer bekwaam persoon. Ik heb echter begrepen dat die man ontslag neemt als directeur van het Ziekenhuis Oost-Limburg (ZOL). Men moet op zoek gaan naar een nieuwe directeur voor het ZOL. Die man is nu voltijds in dienst als wijze.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Ik moet bevestigen dat dit inderdaad is gezegd tijdens het journaal op TVL. Er is toen duidelijk gezegd dat de heer Hellings directeur zou worden van dit centrum.

Minister-president Kris Peeters: Ik kan al die regionale zenders niet bekijken. Spijtig genoeg, anders zou ik zeker elke dag naar TV Limburg kijken. Volgens mijn informatie is de heer Hellings lid van de Raad van Wijzen en zal hij directeur worden van de Vereniging van Openbare Verzorgingsinstellingen (VOV). Ik ga ervan uit dat hij dat voltijds zal doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Mevrouw Patricia Ceysens treedt als voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Staten-Generaal van de Industrie van 5 februari 2010

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Staten-Generaal van de Industrie

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, er is een Staten-Generaal bijeengeroepen in het kader van het werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP). De economische crisis heeft inderdaad hard toegeslagen, ook op basis van de cijfers die minister Muylers heeft aangereikt. Vorig jaar zijn er 47.000 werkzoekenden bijgekomen. Dit jaar worden er 60.000 extra werklozen verwacht in Vlaanderen. Daarbij wordt vooral de industrie heel zwaar getroffen.

Er is echter meer aan de hand. Het gaat duidelijk om een versnelling van een reeds bestaande tendens inzake industriële tewerkstelling. Momenteel werken nog ongeveer 600.000 mensen in die industriële sector. Dat is ongeveer 15 percent van de totale tewerkstelling. Dat aandeel bedroeg in 1980 nog 28 percent. De industriële tewerkstelling is de afgelopen 30 jaar dan ook bijna gehalveerd in percenten.

Wel opmerkelijk is dat door de stijging van de productiviteit de industriële productie wel gestegen is. Er wordt verwacht dat de tendens van de de-industrialisering zich zal voortzetten, vooral omdat dit fenomeen zich ook in andere landen voordoet. In de Verenigde Staten werkt nog slechts 10 percent van de actieve bevolking in de industriële onderneming.

Het is wel zo dat wij op dit moment ook sneller jobs verliezen in de industrie dan in andere landen. Enerzijds is er de stijgende productiviteit. Anderzijds is er de globalisering waardoor industriële activiteiten worden verplaatst naar regio's waar de productie goedkoper kan.

We krijgen het ook steeds moeilijker om buitenlandse investeringen aan te trekken. In 2008 daalden de buitenlandse investeringen met 19 procent. Dat zijn de cijfers voor België. Opvallend is dat Vlaanderen sterker achteruitgaat dan de rest van België en Europa. Er zijn heel wat studies van PriceWaterhouseCoopers, de Vlerick Management School en andere die naar datzelfde fenomeen wijzen.

De oorzaken zijn gekend. Er zijn de structurele handicaps van de Belgische en Vlaamse economie die onder meer bestaan uit de hoge loonkosten waardoor de loonkostenhandicap ons concurrentieel achteruit plaatst. Nu is die toevallig wel kleiner door een aantal gunstmaatregelen in de automobielsector. Voor andere sectoren zoals de chemie en de textiel bestaat dat niet of veel minder waardoor de loonkostenhandicap echt wel substantieel is.

Het is ook opmerkelijk dat driekwart van onze export industrieel is. Slechts een opvallend klein deel daarvan, 6 procent, is hoogtechnologisch. De export is bovendien ook gericht naar onze toch wel traag groeiende buurlanden. We zijn onvoldoende aanwezig in die nieuwe groeieconomieën zoals onder andere de BRIC-landen.

Deze problemen zijn gekend. Op structureel vlak is er de afgelopen jaren echter nog niet veel gebeurd. De verontwaardiging bij de partijen die de laatste jaren op Vlaams en federaal niveau dat beleid hebben kunnen vormen, bij de aankondiging van de resem nieuwe sluitingen die we nu al achter de rug hebben, is wat ons betreft dan ook wat hypocriet te noemen.

Op 18 december bereikte de Vlaamse Regering een akkoord met de sociale partners over het WIP waarmee u de negatieve impact van de crisis wilt counteren en tegelijk wilt timmeren aan een toekomstgerichte en duurzame Vlaamse economie. Zo staat althans in dat plan.

Het WIP voorzag ook in een Staten-Generaal om “te komen tot noodzakelijke transformatietrajecten voor een drastische verbetering van de competitiviteit en duurzame jobs.” Die Staten-Generaal heeft intussen plaatsgevonden en diende een strategische toekomstvisie uit te tekenen voor de industrie in Vlaanderen.

Minister-president, de centrale boodschap na afloop van deze Staten-Generaal was dat er tegen juli 2010 concrete projecten op tafel moeten liggen om de industrie in Vlaanderen te transformeren. Hoe zullen die tot stand komen? Wie zal hierbij betrokken worden? Zijn het dezelfde innovatieregiegroepen van het WIP, of zijn dat er nog andere? Welke criteria zullen bij de projectselectie gehanteerd worden? Welke tijdshorizon wordt vooropgesteld? Welke finaliteit en concrete doelstellingen koppelt u aan de geselecteerde projecten?

Tegen september zou de Vlaamse Regering een concreet plan uitwerken en voorleggen aan het Vlaams Parlement. Wat is de doelstelling van dit plan? Hoe zal dit tot stand komen? Gaat het over een beslissing binnen de regering? Wat zijn de door de regering beoogde krachtlijnen van dit plan?

Tevens kondigde de Vlaamse Regering na afloop van de Staten-Generaal aan dat er een concreet actieplan en industriepact zullen worden uitgewerkt. Kunt u dit toelichten? Is dat dan nog iets anders dan het plan van september? Wie zal hierbij betrokken worden? Komt er dan een nieuwe Staten-Generaal, of zijn het de innovatieregiegroepen of de werkgroepen die uit de Staten-Generaal volgen? Welke doelstellingen worden met dit industriepact beoogd? Kunt u een aantal kwantitatieve parameters naar voren schuiven?

Uit het Belgabericht naar aanleiding van de Staten-Generaal blijkt dat de rode draad doorheen deze Staten-Generaal was dat de Vlaamse industrie enkel competitief kan blijven als er ingezet wordt op creativiteit en innovatie. Toch, dat weet u, bespaart de Vlaamse Regering dit jaar op innovatie-uitgaven, waardoor de 3 percentnorm volgens de Vlaamse Raad voor

Wetenschapsbeleid, de VRWB, ondertussen de VRWI, niet zal worden gehaald. Het Belgabericht vermeldt dat de Vlaamse Regering “zich engageert om de nodige middelen vrij te maken”. De oorspronkelijk door mij ingediende vraag luidde of de Vlaamse Regering, naar aanleiding van de Staten-Generaal, bij de eerstvolgende begrotingscontrole alsnog dat budget voor Wetenschap en Innovatie zou verhogen. Zo ja, met hoeveel, en zou dat dan zijn op het traject dat wordt voorgelegd? Ondertussen hebben we vernomen, naar aanleiding van uw missie in Californië, dat uw regering bijkomende middelen zal vrijmaken voor innovatie. Dat weten we alleen ook op basis van de Belgaberichten. Over hoeveel geld gaat het, en gaat het over bijkomende middelen ten opzichte van de begroting 2010?

Tot slot hebt u aangekondigd de oprichting van een Europees Globaal Transformatiefonds te zullen voorstellen aan Europees president Van Rompuy, die ondertussen een bijnaam heeft gekregen. Ook daarover had ik graag enige toelichting. Wat houdt dat in? Hoe wordt dat gefinancierd? Hoe zullen we daar middelen uit kunnen hergenereren?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, minister-president, ik wil niet in herhaling vallen. De heer Vereeck heeft, zeker in het begin, een goede schets gemaakt van de uitdagingen op industrieel vlak. We weten allemaal dat de productiviteit stijgt. De uitdagingen zijn tweërlei. Het gaat toch nog over ongeveer 600.000 mensen, de sectoren die de industrie ondersteunen inbegrepen. Dat aantal gaat achteruit, maar het gaat toch nog over heel wat mensen die daarin een baan hebben. Het komt erop aan om de juiste niche en de juiste speerpunt te vinden waarin we de volgende jaren kunnen excelleren en zo de Vlaamse industrie op de wereldkaart kunnen zetten en blijven scoren in een steeds competitievere omgeving.

Mijn vragen leunen sterk aan bij die van de heer Vereeck. Die transformatietrajecten zijn belangrijk. De belangrijkste vraag voor mij is hoe de Vlaamse Regering die ziet. We hebben gelezen dat ter zake tegen de zomer een aantal stappen vooruit moeten worden gezet, en dat elke sector een plan kan indienen. Hoe wordt dat precies aangepakt, en past dat ook binnen die speerpunten, binnen die clusters die ook in ViA worden vooropgesteld?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, ik wil me daarbij aansluiten. Mijn vragen zijn in grote mate gelijklopend. In het verleden hebben we in deze commissie ook al onze bezorgdheid uitgedrukt over de toekomst van de industrie, die, ondanks de relativering van de heer Vereeck, toch bijzonder belangrijk blijft. De dalende tewerkstelling is op de eerste plaats te verklaren door steeds grotere productiviteitsstijgingen. We weten echter dat daar wellicht de maximale elasticiteit is bereikt. Het klopt dat onze economie tertialiseert, maar vandaag behelst 60 percent van de dienstensector diensten aan de industrie. Dat is dus op de eerste plaats veeleer een uiting van outsourcing dan van het wegwijnen van het belang van die industrie.

Een zorg die we in het verleden hebben geuit naar aanleiding van de Staten-Generaal, is hoe men ervoor kan zorgen dat wat op macroniveau op een dergelijke bijeenkomst wordt afgesproken, ook op microniveau wordt geïmplementeerd. We kunnen dat niet garanderen. We kunnen het niet afdwingen. We kunnen het niet decreteren. Wel kunnen we ervoor zorgen dat er een voldoende groot draagvlak is. De samenstelling van die Staten-Generaal is de enige garantie dat er op het terrein daadwerkelijk ook iets gebeurt. Ik pleit er dus voor dat alle partijen die mee rond de tafel zitten, daar ook aan bod komen. Dan gaat het over het betrekken van werkgevers- en werknemersorganisaties, maar ook van sectorfederaties, het interprofessionele enzovoort.

Minister-president, wat is nu het vervolg? Wat is de taak in het vervolgtraject van de regiegroepen? Hoe verhouden die zich tot de diverse werkgroepen die zouden worden opgericht?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, minister-president, ik wil me zeker aansluiten bij de vragen van de voorgaande sprekers, maar wat mij vooral interesseert, is het slot dat wordt aangekondigd. Er zal opnieuw een actieplan naar voren worden gebracht. Er komt een nieuw industriepact voor een vernieuwend industriebeleid. Het is hier nog al gezegd: we hebben al heel veel concrete plannen. Talrijke studies tonen aan dat er heel wat nuttige aanbevelingen zijn opgenomen voor een gezond economisch klimaat, maar telkens opnieuw is te horen dat het heel belangrijk is een aantal inspanningen te leveren voor onderzoek en ontwikkeling, innovatie en creativiteit. Dat moet telkens opnieuw worden gestimuleerd.

De heer Vereeck heeft gevraagd of we mogen verwachten dat de budgetten voor onderzoek en ontwikkeling worden opgetrokken. Ik sluit me daarbij aan. Tijdens de Staten-Generaal werd immers benadrukt dat dit zeer belangrijk is.

Er worden opnieuw een actieplan en een industriepact opgesteld, maar wanneer kunnen we daar concrete resultaten van verwachten? Hoe moeten we dat nu precies zien? Gaat het over twee nieuwe plannen, of zal er daadwerkelijk worden overgegaan tot concrete maatregelen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik denk dat iedereen in deze commissie de ernst van de situatie van de industrie in Vlaanderen juist kan inschatten. Die industrie krijgt zware klappen. Niet alleen wij, maar heel wat Europese landen nemen initiatieven om hun industrie te vernieuwen, om een herindustrialisering door te voeren. Dergelijke termen worden bijvoorbeeld ook in het Verenigd Koninkrijk gebruikt. Daar ziet men in dat een economie met alleen diensten een onvoldoende groot draagvlak en onvoldoende dynamiek heeft. Het is dus heel belangrijk dat we de industrie de nodige dynamiek en toekomst kunnen geven.

De Europese Commissie bereidt een document voor over de industrie in Europa, dat normaliter in de tweede helft van dit jaar voltooid moet zijn, tijdens het Belgische voorzitterschap. Diegenen die wat smalend hebben gewaagd van hoogmissen, gaan eraan voorbij dat dit een heel ernstige aangelegenheid is. Voor het eerst in de lange politieke geschiedenis van Vlaanderen heeft deze Vlaamse Regering gezegd die industrie heel duidelijk een dynamiek te willen geven, en daar ook de nodige beleidsmaatregelen voor te willen nemen. Noch de vorige Vlaamse Regering, noch de regering ervoor hebben die zware oefening ingezet.

Het valt natuurlijk te betreuren dat dit niet vroeger is gebeurd. Ik neem de verantwoordelijkheid op mij voor de jaren dat ik daarin zat. Mocht men dat vroeger hebben ingezet, dan zouden we nu misschien met minder zware gevolgen zijn geconfronteerd. Dit is dus een heel belangrijke oefening die in concrete acties moet worden vertaald. Ik ben heel blij dat meer dan 170 deelnemers uit de industrie daarop ingegaan zijn. Ik zal erover nadenken of de leden van deze commissie in de toekomst kunnen worden uitgenodigd als we zoiets organiseren. Dat zou mij alleszins een aantal vragen besparen. Maar ik ben van dat laatste niet helemaal zeker, daarom twijfel ik aan het eerste. Het is ontzettend belangrijk dat deze initiatieven zijn genomen.

Hoe gaat dat nu worden aangepakt? Voor ik daarop inga, wil ik de bijdrage van professor Ann Vereecke op de Staten-Generaal voor de Industrie toelichten. Zij heeft een tiental jaren geleden een onderzoek gedaan bij multinationale ondernemingen actief in Vlaanderen. Ze heeft dat onderzoek onlangs herhaald zodat ze kan vergelijken. Ik vond het heel interessant dat professor Vereecke aantoonde dat er vier soorten multinationale ondernemingen bestaan. De eerste soort gaat op zoek naar minimale kosten en zet maximaal in op kostenreductie. Die vestigen zich in China, India en Oost-Europa. Ik heb daar in antwoord op een vorige vraag al naar verwezen. Ze verplaatsen zich snel. De tweede soort is aanwezig waar de markt aanwezig is. Dat kan een reden zijn om in China, maar ook in Europa gevestigd te zijn. De derde is een vestiging die in een netwerk zit.

De vierde en belangrijkste is de onderneming met ‘lead plants’. In die vestigingen gebeurt onderzoek en innovatie. Dat is voor de rest van de multinationale groep de hoofdactiviteit. De heer Van den Heuvel weet wat ik bedoel. Pfizer in zijn gemeente is zo’n ‘lead plant’. Het zijn duurzame vestigingen, ze zijn minder volatiel en minder vatbaar voor delocalisatie. Deze ‘lead plants’ moeten we zo veel mogelijk naar Vlaanderen trekken. Dat is de uitdaging. God zij dank, we hebben er wel. We moeten verder investeren om ze hier te krijgen. Iedereen op de Staten-Generaal was het daarover eens.

Ik heb daar drie elementen van het vernieuwd industrieel beleid naar voren geschoven: het Europees Globaal Transformatiefonds, het instrumentarium voor grote transformatieprojecten en het industrieact. We hebben hier naar aanleiding van Opel al verschillende keren gepraat over de inzet van subsidies in Europa. De verschillende lidstaten komen in een race terecht. Dat is niet de goede aanpak.

Het Europees Globalisatiefonds kwam hier in het verleden ook al aan bod in verband met de textielsector. Het fonds verleent steun aan arbeiders die hun job verloren hebben als gevolg van de globalisatie. Het probeert hen aan een nieuwe job te helpen door outplacement, opleiding op maat, tijdelijke mobiliteitsvergoedingen enzovoort. Dat is een reactieve benadering. Het Europees Globaal Transformatiefonds wil de zaken proactief aanpakken. Ik zal daar binnenkort met de voorzitter van de Europese Investeringsbank (EIB), Philippe Maystadt, over spreken. We zullen overleggen, met nog anderen, om uit te zoeken hoe we kunnen komen tot zo’n transformatiefonds. Het zou de transformatie van de industrie op Europees niveau moeten ondersteunen, initiëren en dynamiseren, en voorkomen dat we als lidstaten met elkaar in een race terechtkomen. De elektrische wagen is zo’n strijdelement. Iedereen wil hem hebben. Spanje wil hem in Zaragoza. Iedereen wil hem produceren.

Ik ga ervan uit dat voor deze benadering steeds meer belangstelling en vraag zal bestaan. Ik heb gisteren met 27 ambassadeurs onder meer daarover gesproken. Ik zal nog meer initiatieven nemen om een ander, een proactief fonds op te richten. Er is daarvoor mijns inziens op Europees niveau geen gebrek aan middelen, maar we moeten praten over de manier waarop we ze kunnen aanwenden en binnen welk wettelijk kader. De contacten worden gelegd. Dat zal nog groeien als wij het voorzitterschap van de Industrieraad hebben. Ik heb al met Jean-Claude Marcourt, de toekomstige voorzitter, gepraat. Ik hoop dat ik hier op een bepaald moment tekst en uitleg kan komen geven over het verdere verloop. Ik hoop dat u met deze toelichting dit initiatief beter kunt plaatsen.

De sectoren en bedrijven zijn het best geplaatst om te formuleren welke transformatietrajecten zij verkiezen. Sommigen zeggen dat wij aan etatisme lijden omdat we de economie te veel sturen. Ze vergissen zich natuurlijk. We willen de sectoren en bedrijven alle ruimte geven om hun rol te spelen. Daarom hebben we op die Staten-Generaal aan enkele sectoren het woord gegeven.

Alle industriële sectoren zijn daar intensief mee bezig. Agoria, Fedustria, Fevia, Essentia en kleinere ondernemingen zijn daar volop mee bezig. Ze zoeken uit wat de beste transformatietrajecten zijn op basis van de waardeketens van de toekomst. Dat geldt voor de ‘lead plants’ en voor de kmo’s. Ze focussen op hun beste troef. Umicore is een mooi voorbeeld. Dat bedrijf focust op de batterijtechnologie. Het is nu een wereldspeler. Dat is een voorbeeld. Maar ook van kleinere ondernemingen kan men dergelijke voorbeelden geven die in de industrie het verschil kunnen maken en de concurrentie met China, India en andere landen kunnen doorstaan.

Ik ga ervan uit dat wij niet de enige zijn. Ook president Sarkozy heeft een staten-generaal voor de industrie georganiseerd, in Engeland is men daar intensief mee bezig. In andere landen is dat eveneens het geval. We zijn daar dus niet zo uniek in, zoals sommigen wel graag zouden hebben.

Mijnheer Van den Heuvel, de bedoeling is dat zij die projecten formuleren. Wij zullen die projecten heel nadrukkelijk focussen en plaatsen binnen die vijf doorbraken van ViA, maar ook de speerpuntclusters van de VRWI, zeker als er ondersteuning wordt gevraagd. Maar natuurlijk, wie zijn wij indien men beslist om ook buiten die keuzes initiatieven te nemen, wat perfect mogelijk is. Als overheid proberen we ons niet in de plaats te stellen. We trachten wel een kader en een dynamiek aan te geven. Het was professor Koen De Backer die zei dat men een aantal ‘grands projets’ moet hebben, die als trekker kunnen dienen en die de rest meezuigen. Het makkelijkste voorbeeld is de elektrische wagen. Het gaat om meer dan dat. Het gaat ook om de batterijtechnologie, de smart grids, de infrastructuur, ICT enzovoort. Dat is heel wat ruimer dan alleen maar die elektrische wagen. Maar dat had u ook al begrepen. De afweging zal op basis daarvan gebeuren.

Mijnheer Van Malderen, u had een vraag over die regiegroepen. Ik heb begrepen dat men het daarover heeft gehad op de eerste vergadering van de raad van bestuur van de VRWI. Ik wil kijken hoe de raad dat concreet invult. Zoals minister Lieten duidelijk heeft gezegd, is het de bedoeling dat het zich allemaal situeert in ViA. Het mag niet allemaal naast elkaar of, sterker nog, tegen elkaar worden geplaatst. Dat is ook niet het geval. De opnieuw samengestelde raad van bestuur heeft zich daarover al gebogen. Er zal opnieuw over worden gediscussieerd. De raad van bestuur van de VRWI is volgens mij zeer goed geplaatst om dat te concretiseren. Ik kijk er ook naar uit. Er is wel een kader, dat ik zonet heb toegelicht.

Mevrouw Peeters, vanuit de oppositie kunt u natuurlijk op alles een beetje smalend reageren. Dat is uw volste recht. U doet maar. De verantwoordelijkheid ligt waar ze ligt. Wanneer men vernieuwt, wanneer gevraagd wordt dat we daar allemaal onze schouders onder zetten, dan gaat het natuurlijk niet alleen om het bedrijfsleven. We hebben die discussie uitgeklaard. Het is heel belangrijk dat ook de sociale partners, de werknemersorganisaties zich daar achter zetten. Ik heb tijden meegemaakt toen dat anders is verlopen. Dat heeft geleid tot heel wat vertraging en discussie achteraf. Werkgevers en bedrijven zijn heel belangrijk. Zij moeten het effectief doen. Het moet ook uitgevoerd worden in de onderneming, met de steun van de werknemersorganisaties. Daarom is het zo belangrijk ze er van bij het begin bij te betrekken. In de mate dat de overheid ondersteuning kan bieden, een flankerend beleid kan voeren, waar de heer Vereeck zo enthousiast over is, moet ze daarvoor zorgen. Daarom is het zo belangrijk om die visie, die afspraken op te nemen in een pact. U kunt dan wel zeggen dat er alweer een pact is. Ik kan u zeggen dat het Innovatiepact dateert van 2003. Nadien is er geen nieuw pact meer gesloten. Los van de middelen – 0,0016 percent – hebben we daar toch wel wat zaken laten liggen.

Op Belga kan men heel wat interessante zaken lezen, maar het is in De Tijd dat ik terecht heb gezegd dat we bij de begrotingscontrole bijkomende budgetten moeten uittrekken. U moet nog even geduld hebben. De begrotingscontrole is er nog niet. Wanneer we een aantal belangrijke projecten opzetten, moeten we er natuurlijk ook de nodige middelen voor ter beschikking stellen. Hoe we dat zullen doen, hoeveel dat zal zijn, dat zal duidelijk worden. U kunt daar dan nog vragen over stellen. Ik heb misschien de valse hoop dat daarover dan geen vragen meer gesteld moeten worden.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ik hoor u zeggen dat het voor een deel de schuld is van de vorige Vlaamse regeringen dat er onvoldoende rekening werd gehouden of werd ingezet op dat industriële weefsel, op dat industriële beleid. Ik moet u zeggen dat dat ook geldt voor de academische economie. Ook daar zijn er een aantal collega's, zoals professor De Grauwe, die voortdurend verkondigen dat de industrie zal verdwijnen. Ik deel die mening niet, maar we hebben er wel onvoldoende aandacht voor gehad. Ik sla dan ook een mea culpa vanuit de academische economie.

Ik sta toch nog wat sceptisch tegenover uw antwoord. Ik zal u ook zeggen waarom. In september zijn er concrete projecten. Dat is over ruim een half jaar. Die structurele handicaps

blijven natuurlijk bestaan. De engagementen die de regering wenst op te nemen, hebben we gezien in het regeerakkoord, in de beleidsnota, in Vlaanderen in Actie met de doorbraken, in het Pact 2020, in het WIP, in de Staten-Generaal. Nu komt er nog een Europees document. Ik zou er toch op willen aandringen om te zorgen voor een versnelling op dat vlak, zodat de regering de engagementen die we in al die verschillende documenten zien om van Vlaanderen een topregio te maken, en waar we ons dikwijls ook achter kunnen scharen, snel kan waarmaken. We hebben nu in de commissie een discussie achter de rug over een versnelling van onze procedures: misschien moeten we ook maar eens overgaan naar een versnelling van onze consultatieperiode.

Op basis van uw antwoord is het mij nog altijd niet duidelijk hoe men nu concreet aan de slag gaat. U zegt wel dat men zal trachten ervoor te zorgen dat de innovatiewerkgroepen van de VRWI niet tegenstrijdig zijn met de werkgroepen die voortvloeien uit de Staten-Generaal. Kan het niet sneller worden uitgeklaard hoe dat concreet in zijn werk gaat? Wie is nu eigenlijk aan het nadenken en wanneer wordt het nu geconcretiseerd? Kan dat niet sneller?

U wil proactief in plaats van reactief werken, zodat er geen strijd tussen landen losbarst. Ik begrijp dat dat EGF vooral dient als een soort ‘mediation’. Ik denk dan aan de strijd over de elektrische wagen. Het is geen subsidiefonds, maar een soort ‘mediation’-structuur.

U hebt natuurlijk een schot voor de boeg gegeven. U weet dat ik geen groot voorstander ben van het flankerend beleid. Ik zal ook een artikel van een week geleden uit De Tijd aanhalen. In de jaren tachtig is er bijvoorbeeld 15 miljard euro aan subsidies gegaan naar sectoren zoals de steenkool, het staal. De ervaring leert toch dat deze subsidies de deïndustrialisering niet zullen tegenhouden. We kennen die recepten: enerzijds structureel beleid, anderzijds flankerend beleid.

Over dat structurele beleid heb ik nog een vraag. Eergisteren heeft minister Muylers in de commissie Algemeen Beleid gezegd dat de bijzondere financieringswet en de manier waarop de gewesten en gemeenschappen gefinancierd zullen worden, in de komende maanden worden behandeld. Het Breitsohl-arrest is u meer dan bekend, want op 14 oktober hebt u een toelichting gegeven in de plenaire vergadering. Er werd gezegd dat men het voorstel van het BTW-Comité zou kunnen overrulen, en dan gaat men de uitdaging aan voor de rechtbank in Luxemburg. Misschien halen we het dan wel met ons argument inzake de registratierechten, ofwel niet.

De federale regering heeft ondertussen in de Programmawet gezegd dat zij gewoon doorgaat. Dat betekent dat het Breitsohl-arrest op 1 januari 2011 in uitvoering is. Dan activeert men een afspraak van 2008 waarin men zegt dat dan ook bliksemsnel zal worden gezorgd voor een compensatie voor Vlaanderen. Want een activering van Breitsohl betekent natuurlijk btw- en inkomstenverlies voor uw regering. Ik had begrepen dat de vraag over het Breitsohl-arrest en het advies van het BTW-Comité maar een vraag was – terwijl er de afspraak was dat de globale herziening van de financiering van gemeenschappen en gewesten in dat geval zou plaatsvinden.

Ik vraag me dus af hoever we nu al zitten in die staatshervormingsplannen om naar een structurele herfinanciering te gaan.

Tot slot, ik heb hier gehoord dat u toezegt dat er, naar aanleiding van de Staten-Generaal en uw reis naar Californië, in de begrotingscontrole zal worden gecorrigeerd. Alleen weten wij nog niet hoeveel. Wij hopen natuurlijk dat u de besparingen terugschroeft.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ook dat, mijnheer Vereeck, was niets nieuws onder de zon, want minister-president Peeters heeft voor de kerstvakantie al bij de begrotingsbesprekingen in de plenaire vergadering aangekondigd dat dit zal gebeuren. Hij heeft gezegd dat er bij de begrotingscontrole en bij het uittekenen van het meerjarentraject duidelijkheid ging komen

over hoe er met betrekking tot innovatie een versnelling kon komen. Wellicht zal mevrouw Ceysens dat weer een week op voorhand aankondigen. (*Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens*)

Minister-president, naar aanleiding van uw repliek wil ik nog een opmerking maken. U zegt dat wij misschien in het verleden andere klemtonen hebben gelegd. Dat is de tijdgeest. De economische politiek varieert. We verwijzen altijd naar het begin van de vorige legislatuur, naar die sectorrondetafels. Toenmalig minister Moerman stond daar toen heel afwachtend tegenover. Zij vond dat de overheid zich daar ver weg moest van houden. Zij mocht geen kader of richting aangeven. Dat is helemaal weg. Dat zijn de golven in de benadering van het politieke en economische leven. Ik herinner mij dat niemand minder dan mijn oude baas, de heer Verplaetse, in de jaren negentig zei dat we geen industrie meer nodig hadden. Dat was wat nu de heer De Grauwe af en toe zegt.

Het is belangrijk dat we dit houden als een basislijn van ons economisch leven. We moeten niet investeren in het verleden, we moeten volop gebruik maken van de opportuniteiten en speerpunten en die zeker ook in Vlaanderen kansen geven. We zeiden het al in de plenaire vergadering dat 2010 een jaar van actie moet worden. Het is heel belangrijk dat men vooraleer tot actie over te gaan een draagvlak heeft. Iedereen moet op dezelfde lijn zitten. Holderdebolder actie ondernemen en dan zien dat we vooroplopen en dat er achter onze vlag weinigen volgen, dat geeft weinig resultaat. Ik kijk uit naar de actie en zeker ook naar de resultaten.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: De heer Vereeck blijft zich verwonderen over het feit dat dezelfde inhoud terug te vinden is in het regeerakkoord, in de beleidsnota, in Vlaanderen in Actie, in het werkgelegenheids- en investeringsplan. Dat lijkt mij evident. Het tegendeel zou veel meer discussie opleveren. Ik ben zeer tevreden, want als de oppositie vraagt om sneller te handelen, betekent dat minstens dat we op de goede weg zijn.

Ik ben zeer tevreden met het antwoord van de minister-president en met de ambitie om die regiegroepen en werkgroepen te aligneren. Ik begrijp dat daar werk van wordt gemaakt. Ik ben ook tevreden met het engagement om een reëel draagvlak op het terrein mogelijk te maken. Dat vereist inderdaad een samenspel van ondernemers en werknemers, en een actieve rol van de overheid. Daarin verschillen we wellicht van mening met de fractie van mevrouw Ceysens. We zijn heel tevreden dat deze ambitie wordt geconcretiseerd. Daar staan middelen tegenover. Ik heb hier net horen bevestigen dat, als er marge is, dat dan prioritair zal worden ingezet op innovatie. Zo kunnen we dat debat over percenten en al dan niet reële stijgingen achter ons laten en onderzoeken wat we op het terrein kunnen realiseren.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister-president, het stoort mij een klein beetje dat, wanneer ik een kritische bedenking maak over het zoveelste actieplan met betrekking tot een industriepact dat we mogen gaan verwachten, u deze kritische bedenking afdoet met de opmerking dat ik een smalende toon hanteer. Ik vroeg alleen maar wat we concreet mogen verwachten en binnen welke tijdspanne. Ik wil zeker niet smalend doen over actieplannen. Ik denk alleen, zoals de heer Van Malderen daarnet zei, dat er snel moet worden gehandeld en dat men concreet tot actie moet overgaan, in plaats van altijd maar plannen te maken en niets concreets te doen. Het is tijd voor actie. Ik doe daar niet smalend over, ik denk enkel dat dat nodig is.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Enkel voor de volledigheid in de Handelingen en als reactie op de heer Van Malderen: ik heb gezegd dat we steeds diezelfde boodschap horen, in het regeerakkoord, de beleidsnota, ViA, Pact 2020, het WIP, de Staten-Generaal. Het is februari

en we mogen nu een concreet actieplan verwachten tegen september. Maar dan zijn we al een jaar verder. Ik heb gewoon vriendelijk gevraagd om dat te versnellen, om inzicht te krijgen in het consultatietraject. Pas op dat moment zullen wij heel kritisch kunnen zijn.

De meeste plannen blijven in grote lijnen vaag. Kritisch zijn we zeer zeker, onder andere samen met de fractie van de voorzitter, onder andere met betrekking tot het wetenschaps- en innovatiebeleid. Dat hebben wij van in het begin al zeer kritisch bekeken. De rest blijft allemaal zeer vaag. Ook het consultatietraject van de komende maanden blijft redelijk vaag. Actie en geen plannen: dat was de inhoud van mijn betoog.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik voel mij aangesproken als vroegere minister van Economie. In de jaren negentig hebben wij geen industriebeleid gevoerd. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

Dit is een Schoupe-situatie. Ik wil die witte periode toch eens verantwoorden. Ik wil iets zeggen wat een licht werpt op de nieuwe situatie. De wereld is veranderd. In de jaren negentig zaten wij met de erfenis van de nationale sectoren en was, ook vanuit de Europese Commissie, de algemene lijn: geen steun verlenen aan verlieslatende ondernemingen. Zelfs als je steun gaf – wat toen beperkt bleef tot ecologie, opleiding en vorming, enzovoort –, mocht je geen steun verlenen aan ondernemingen in vaste activa. U herinnert zich die hele discussie. De rol van de overheid is toen enorm teruggeschroefd, ook langs socialistische zijde. Als je bij toenmalig EU-commissaris Van Miert kwam, mocht je geen subsidie meer geven. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

De bedrijven hadden in die periode een discussie over de vraag of er sectorale steun of individuele bedrijfssteun zou worden gegeven. Sommige federaties, zoals de textiel, wilden een sectorbeleid voeren. Dat werd afgewezen, ook door economen. Er mocht alleen bedrijfssteun zijn, en dan nog alleen in de zin van ecologiesteun, enzovoort. Wetenschappelijk onderzoek was een clusterbeleid. Wat ik leer van die Staten-Generaal, ook op Europees vlak, door de hulp aan de banken enzovoort, is dat de minister-president nu openlijk zegt dat steun kan. Hij moet beperkt worden, zoals uit die discussie met Duitsland en Spanje in de laatste Industrieraad blijkt, maar hij is opnieuw mogelijk.

Een tweede zaak is dat men opnieuw een sectorpolitiek wil voeren. Men spreekt over batterijen, een elektrische auto. Ik herinner me nog een discussie die ik ooit had met professor De Grauwe toen hij nog een liberale senator was, en die ging over ‘Geen championspolitiek’. Je mocht niet zeggen welke de goede sectoren waren, welke de slechte, welke de champions waren. Er was een geglobaliseerde wereld. De expansiesteun is toen trouwens gehalveerd. Gaston Geens gaf 15 miljard frank steun. Toen ik gestopt ben, hadden we nog 8,5 miljard frank steun. Toen we als CD&V pas in de oppositie waren, zei Van Mechelen elke zitting dat ik 1,5 miljard frank meer steun had gegeven dan in de begroting stond en dat ik een bijblad had moeten indienen. Het heeft aanleiding gegeven tot de oprichting van het callsysteem met gesloten enveloppe enzovoort.

De filosofie is nu helemaal anders. In de Staten-Generaal van de Industrie denken de vakbonden, de ondernemingen en de overheid nu na over hoe de overheid met overheidsmiddelen aan een aantal sectoren steun kan verlenen en nieuwe activiteiten kan ontwikkelen. De minister-president noemt dit de transformatie van onze industrie. Er is dus een heel andere context. De vraag is of dat de volgende jaren efficiënt zal blijken.

Het woord ‘verankering’ hoor ik niet meer. Ik heb er nooit in geloofd, zeker niet in kapitaalsverankering. Mijn eigen CD&V-jongeren doen een groot voorstel om een soort verankeringsfonds op te richten, een XXL-fonds, waarin ze de middelen van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (Gimv), de Limburgse Reconvertiemaatschappij (LRM) en de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) stoppen. Dat fonds moet dan participeren in bedrijven. Ik hoorde mijn oren tuiten. De jonge generatie is dus zichtbaar

opnieuw, ook in mijn partij, zeer etatistisch. Er is dus een heel andere context. Ik overdrijf misschien een beetje.

De discussie in de Staten-Generaal van de Industrie is een totaal ander debat dan dat van 10 of 15 jaar geleden. De liberalen spreken een andere taal. (*Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens*)

Ik behoor tot de liberale vleugel van CD&V. Iedereen is wel een beetje liberaal. Robert Voorhamme was tegen expansiesteun. Er is dus een andere visie op de rol van de overheid. Het is misschien goed om daar ook eens een debat over te voeren. Een Staten-Generaal van de Industrie moet nadenken over het soort steun dat de overheid moet geven. Dat is nu zeer onduidelijk.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Van Rompuy, heel graag, maar laten we eerlijk zijn: als je iets wilt doen voor de industrie, dan zal je toch aan een lastenverlaging moeten werken. Knack noemde de Staten-Generaal ‘schuimklopperij van woorden’. Ik durf eerlijk zeggen dat mijn partij altijd consequent is geweest op dat vlak: iets doen voor de industrie is werken aan een lastenverlaging. De rest is schuimklopperij van woorden. Men geraakt er nog een tijdje mee weg, maar dat zal niet blijven duren. CD&V-voorzitter Marianne Thyssen heeft het zeer treffend gezegd: “Kris, word van architect nu eens aannemer”. (*Gelach*)

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik probeer altijd het niveau van het debat aan te houden en in de mate van het mogelijke zelfs te verhogen.

Mijnheer Van Rompuy, u hebt gelijk in die zin dat, rebus sic stantibus, de omstandigheden anders zijn dan in uw tijd.

Het is heel belangrijk dat politiek wordt onderstreept dat de industrie belangrijk is. Ook de heer Van den Heuvel heeft ernaar verwezen. Er zijn tijden geweest dat dit anders was. We zijn niet de enigen die de industrie onvoldoende hebben gekoesterd. Groot-Brittannië is daarin heel ver gegaan. Ze dachten daar alles vanuit diensten te doen. Met de financiële crisis hebben ze nu ingezien dat ze hun industrie nodig hebben. Ook andere landen hebben dat ingezien.

Ik heb niet gepleit voor ondersteuning van verlieslatende bedrijven en sectoren. Het is niet mijn visie of de visie van de Vlaamse Regering om bedrijven en sectoren te ondersteunen die geen toekomst hebben, integendeel. Het is de bedoeling om via de transformatie de industrie meer op de waardeketenbenadering te krijgen en ze op die manier een duurzame toekomst te geven.

Vorige legislatuur zijn we geconfronteerd met diegenen die tot dan toe alle steun zeer duidelijk weigerden, namelijk de banken. Maar ze zijn op hun knieën afgekomen. De liberalen, in welke regering ze ook zaten, hebben er geen enkel probleem over gemaakt dat wij toen een zware inspanning hebben gedaan om de banken te redden, met heel veel geld. Dat is iets anders dan dat waar we nu mee bezig zijn: een kader geven waar we de transformatie kunnen versnellen zodat de industrie een toekomst heeft. Dit wil niet zeggen dat we terug moeten gaan naar de tijd dat men sectoren zonder toekomst zwaar heeft ondersteund. Dat is hier zeker niet het geval.

Er zijn er die dit etatisme noemen en zeggen dat er een zware staatsinterventie is. Ik denk dat er nog nooit zo'n grote interventie is geweest als met de banken. Ik hoop ook dat dit in de toekomst niet meer nodig is. Alle liberalen, op alle niveaus, hebben dit goedgekeurd. Men moet dus wel opletten met wat men daarover zegt.

Het sectoraal beleid is inderdaad op een bepaald moment verdwenen, en het wordt nu opnieuw ingevoerd. De eerste die dat opnieuw ingevoerd heeft, is Europa. Het Europese niveau heeft op een bepaald moment gezegd dat men voor de auto-industrie of andere sectoren niet alleen een horizontaal beleid gaat voeren, maar ook een sectoraal beleid. Dat is een nieuw element. Het is lang weg geweest, maar het komt opnieuw naar boven.

Wat spijtig genoeg door minister-president Dewael van tafel is geveegd en wat terug naar boven moet komen, is de clusterbenadering van Michael Porter. Ik denk dat dat iets is wat niet alleen op het Europese niveau maar ook op Vlaams niveau, opnieuw ingang moet vinden. Niet dat het vanuit de regering of een hoger niveau kan worden opgelegd, maar wij hebben heel wat weg afgelegd waar die clusters op een natuurlijke wijze tot stand zijn gekomen. We mogen ons niet laten vangen in een sectorbeleid. Als we zeggen dat we van automobielenindustrie naar mobiliteitsindustrie moeten gaan, dan betekent dat dat die sectoren eigenlijk moeten worden gedefinieerd als clusters. Het gaat niet meer om de heel traditionele sectoren van vroeger. Het vernieuwd sectorbeleid is ook een ander beleid.

Mijnheer Vereeck, als u niet smalend doet, dan ben ik daar zeer verheugd over. Het is natuurlijk wel belangrijk dat iedereen mee is met die oefening en dat we eerst een duidelijk kader en concrete projecten hebben die we dan kunnen uitvoeren. We zijn een jaar verder. De begrotingen zitten op lijn. Er zijn heel wat dingen gerealiseerd. Ik heb geen boodschap aan het feit dat u mogelijk suggereert dat wij met onze vingers hebben zitten draaien. Het is natuurlijk wel zo dat er dit jaar effectief actie moet komen. Het debat over Vlaanderen Medisch Centrum toont aan dat we verdere stappen zetten en die actie dit jaar zullen realiseren.

Voorzitter, ik kom daar graag nog op terug. Het is een heel belangrijk debat. Het moet heel duidelijk zijn waar we naartoe gaan. Het is niet zo dat wij verlieslatende sectoren kunstmatig in leven houden, maar wij willen stimuleren om de transformatie mogelijk te maken. Ik ben ervan overtuigd dat Europa een belangrijke rol moet en kan spelen omdat alle Europese landen met dezelfde uitdaging worden geconfronteerd.

Voorzitter, ik blijf altijd vrij rustig. U probeert mij soms op te jagen, wat niet lukt, tenzij ik het zelf zou willen. Wij hebben de federale regering uitgenodigd. De vertegenwoordigers van enkele ministers waren aanwezig, zoals ook gebeurde met de rondetafels die voormalig minister Moerman destijds heeft opgericht en die u hebt voortgezet tijdens uw ministerschap, voorzitter. Ik begrijp dat sommige zaken, zoals de loonkosten, op federaal niveau zitten. In het onderhoud met de premier hebben we dat ook onderstreept. De mensen die in de federale regering zitten en van uw partij zijn, doen alles om de loonkosten te verlagen en dat kan ik alleen maar toejuichen.

De voorzitter: Mijnheer Van Rompuy, u hebt een terechte suggestie gedaan om eens te kijken welke kant het uitgaat. Ik heb ook het gevoel dat men terugkeert naar wat in het verleden niet altijd gunstige gevolgen heeft gehad. We zullen het fundamentele debat over welke steun er kan worden gegeven en aan wie, op een ander moment met experts voeren. Alle suggesties daarvoor zijn welkom.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het overleg tussen de Vlaamse Regering en een delegatie van Ford op 9 februari 2010 inzake de toewijzing van nieuwe modellen aan Ford Genk

Vraag om uitleg van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toekomst van Ford Genk

Vraag om uitleg van de heer Chris Janssens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het overleg van de Vlaamse Regering met de Europese directie van Ford

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het overleg tussen de Vlaamse Regering en de bedrijfsleiding van Ford

Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toekomst van Ford Genk

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, minister-president, collega's, we zijn al een dik uur aan het debatteren over de industrie die zware klappen krijgt, de auto-industrie in het bijzonder, denken we maar aan Opel Antwerpen. Ook een belangrijke vestiging is die van Ford Genk, waar momenteel drie modellen worden geproduceerd: Mondeo, S-Max en Galaxy. De S-Max wordt momenteel exclusief door Ford Genk gebouwd voor de hele Europese markt. We hebben een productie van 1100 wagens in Genk, waarvan 650 Mondeo, 300 S-Max en de rest Galaxy.

De Mondeo is een cruciaal model voor de vestiging in Genk, maar de andere modellen zijn dat eigenlijk ook. In een artikel in het belang van Limburg van 9 februari vernemen we dat Ford nog voor de zomer zal beslissen waar de opvolger van de Mondeo zal worden geproduceerd. Over de Mondeo maken de vakbonden zich weinig zorgen, vernemen we, maar er is veel onzekerheid over de S-Max en de Galaxy.

Een tijdje geleden al, eind maart 2009, stelde de algemeen directeur van Ford Genk dat er een probleem was, onder meer met de lokale bedrijfsbelastingen. Ik citeer hem: "Er zijn te veel lokale taksen om competitief te zijn met de andere vestigingen van Ford. (...) Voor ons betekent dat per jaar een extra kost van zo'n 10 miljoen euro in totaal. Op een productiekost van 1500 euro is dat een competitief nadeel van 5 percent."

Lasten, niet alleen lokale lasten maar lasten in het algemeen, en zeker die op lonen, vormen een bedreiging voor onze industrie. Dat is gezegd op de Staten-Generaal van de Industrie en dat geldt ook voor de Fordvestiging in Genk.

Op 9 februari 2010 was er een overleg tussen een delegatie van de Vlaamse Regering en een delegatie van Ford onder leiding van John Fleming, CEO van Ford Europe. Op de agenda stond naar verluidt het investeringsprogramma 2011-2014 van Ford. De vergadering met de Vlaamse Regering zou een belangrijke stap zijn in de procedure voor de toewijzing van nieuwe modellen aan Ford Genk. Meer bepaald zou het gaan om de toewijzing van de productie van de opvolger van de Ford Mondeo.

Naar aanleiding van de voorzet van de heer Van Rompuy wil ik nog eens heel duidelijk stellen dat wij voor structureel beleid zijn. We staan zeer sceptisch tegenover flankerend beleid. Ik heb de positie ten aanzien van het voorstel dat we bij Opel hebben gedaan, al

voldoende geduid. We zijn ook sceptisch tegenover dat flankerend beleid omdat de heer Reilly, vriendelijk gezegd, de Vlaamse Regering heeft gerold. Dit is niet het te volgen pad.

De heer Eric Van Rompuy: U zegt dat u voor een algemeen beleid bent. Ik was echt verrast toen u als liberaal de Vlaamse Regering hebt verweten dat ze niet actief is tussenbeide gekomen in de overname van Saab. Een dergelijke uiteenzetting zou 15 jaar geleden ondenkbaar zijn voor een liberaal. Een liberaal zou worden uitgesloten uit de toenmalige VLD.

De voorzitter: Die discussie hebben we al gevoerd, mijnheer Van Rompuy. Daar is een verslag van. We hebben het nu over Ford.

De her Lode Vereeck: We hebben die discussie in deze commissie gevoerd en we hebben er binnen onze fractie over gediscussieerd. U vindt het antwoord op mijn website. Ik zal eens individueel met de heer Van Rompuy bijpraten.

We staan dus zeer sceptisch ten aanzien van het flankerend beleid omdat dat niet werkt, zoals Opel en andere voorbeelden hebben getoond. Als we dan toch in die logica, die ik niet ondersteun, verder gaan, dan wil ik u vragen om dat overleg enigszins toe te lichten. Over welke modellen en welk tijds kader gaat het? Wat was het resultaat van dit eerste verkennende gesprek? Welke perspectieven zijn geboden aan de Forddelegatie zodat die kon worden overtuigd van één of meerdere modellen voor Ford Genk? Met het verhaal van Reilly in het achterhoofd is het belangrijk volgende vraag toe te voegen: welke garanties hebt u deze keer wel?

Ford Genk zou naar verluidt hebben willen vernemen op welke steun ze van de Vlaamse Regering kan rekenen voor de fabriek in Genk. Kunt u dit bevestigen? Welk standpunt hebt u op de vraag van Ford Genk ten aanzien van concrete maatregelen en garanties ingenomen? Is de problematiek van de lokale bedrijfsbelastingen aan bod gekomen tijdens het overleg? Welk standpunt neemt de regering ter zake in? Is er een tijdschema vooropgesteld voor verdere gesprekken?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: De situatie van Ford in 2002-2003 zit nog redelijk goed in het geheugen. Toen is er in Limburg een Limburgs Platform opgericht. Er kwam ook een taskforce tussen de Vlaamse overheid, de federale overheid, de directie van Ford Genk en het Limburgs Platform. Dat heeft tot positieve resultaten geleid, maar heeft niet kunnen voorkomen dat er bij Ford Genk in 2003 toch een aantal belangrijke herstructureringen zijn doorgevoerd.

De heer Vereeck heeft al gezegd dat er heel wat problemen zijn in de auto-industrie. We kennen ook het verhaal van Opel. Minister-president, u hebt gisteren nog in de commissie gezegd dat Opel een voorbeeld is van hoe het niet moet. De Vlaamse automobielsector krijgt het deze dagen heel hard te verduren. De concurrentie, zowel op Europees als op mondiaal vlak tussen de verschillende productie-eenheden van de autoconstructeurs lijkt moordend te zijn.

De Fordvestiging in Genk is een belangrijke gevestigde waarde in de Vlaamse automobielsector. De drie Fordmodellen worden daar geproduceerd: de Mondeo, de S-Max en de Galaxy. De productie van de Mondeo zal aflopen vanaf 2013. Het is dan ook hoog tijd om na te denken voor welke modellen Ford Genk in de toekomst nog zou kunnen produceren.

Nog voor de zomer zal Ford Europe beslissen waar de opvolger van de Mondeo zal worden geproduceerd. We weten ook dat Ford Europe op zeer korte termijn knopen zal doorhakken voor het investeringsprogramma 2011-2014 dat uiteindelijk bepalend zal zijn voor de Fordfabriek in Genk.

In De Standaard van 9 februari lezen we dat Ford streeft naar een wereldauto die in een enkele versie zou worden geproduceerd voor alle markten waar de autoconstructeur actief is. Momenteel kent de S-Max nog een Amerikaanse tegenhanger, de Edge. Als Ford opteert

voor een enkel model, zou dat nefast kunnen zijn voor Ford Genk. Dat hopen we alleszins niet.

Eind vorig jaar werd Ford Genk nog uitgeroepen tot de op een na beste Fordfabriek binnen Ford Europe. Dat is zeker een extra troef. Uit verschillende kranten van 20 februari weten we dat Ford Genk, de directie en de vakbonden al heel wat concrete inspanningen in petto hebben. Ze hebben onder andere aangekondigd dat ze afstevenen op een besparing van 12 procent. Dat is op zich al een heel mooi resultaat.

Ik wil echter ook al verwijzen naar een artikel in Het Belang van Limburg waarin u wordt geciteerd. Daarin staat dat de Vlaamse Regering alles zal doen wat in haar mogelijkheden ligt om Ford in Genk te houden. Dat zegt een hoopvol gestemde minister-president Kris Peeters in een gesprek met de redactie. Wat bedoelt u met al wat binnen uw mogelijkheden ligt? Ik verwijs even naar de Staten-Generaal van de Industrie en naar een artikel in De Tijd. Daarin wordt aan de voorzitter van de Staten-Generaal, de heer Paul Buysse, gevraagd hoe we industriële bedrijven kunnen overtuigen om in Vlaanderen te blijven of zich er te vestigen.

De heer Buysse antwoordde: “Toen ik nog bij Ford werkte, hebben we in de jaren 60 beslist onze terreinen in Duitsland niet uit te breiden maar verderop in Genk te investeren. Waarom? Omdat er een aanbodpakket klaar lag dat we niet konden weigeren. De Belgische overheid kwam met financiële tegemoetkomingen. We kregen het terrein bijna gratis enzovoort. Het was een offer too good to refuse.” Ik hoop uiteraard dat Ford Europe straks ook kan zeggen dat ze van u een aanbod hebben gekregen dat al te goed is om te weigeren.

Minister-president, kunt een korte inhoudelijke samenvatting geven van de briefing die er is geweest tussen de Vlaamse Regering en de gedelegeerd bestuurder van Ford Europe, de heer John Fleming?

Welke stappen en tegemoetkomingen zult u ondernemen met het oog op het binnenhalen van de nieuwe Fordmodellen bij Ford Genk om zo de toekomst van de Fordvestiging te verzekeren?

In welke eventueel bijkomende inspanningen voorziet u als bijdrage van de Vlaamse Regering in de noodzakelijke besparingen van de productiekosten?

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Als Genkenaar ben ik heel tevreden dat de problematiek van Ford Genk over de provincie- en partijgrenzen heen als bijzonder belangrijk voor de regio wordt erkend.

Minister-president, kunt u een toelichting geven over de inhoud van het overleg met de Europese Forddirectie?

De Genkse vestiging van Ford zou volgens een doorlichting van de zeven Fordfabrieken in Europa de op een na beste Europese Fordfabriek zijn, na die van Keulen. Kwam dit ter sprake tijdens het overleg met de heer Fleming? En werd dit desgevallend door hem bevestigd?

Ford heeft ook laten weten dat het zijn productie wereldwijd op een andere manier wil realiseren. Het gaat dan over innovatie, het niet langer produceren van afzonderlijke modellen voor de Europese en Amerikaanse markt. Welke rol ziet u de fabriek in Genk daarin spelen?

Wat het gesprek met de heer Fleming betreft, hebt u daar opvolgingsgesprekken voor geagendeerd? Zo ja, wanneer en op welke regelmaat? Wanneer wordt er een definitieve beslissing genomen over de toewijzing van de nieuwe modellen? Welke stimulansen kan de Vlaamse Regering geven om de productie van de nieuwe modellen, zoals in eerste instantie de opvolger van de Mondeo naar Genk te halen?

De Europese directie wil dat er wordt bespaard. Daarover zijn onderhandelingen aan de gang tussen vakbonden en directie. Momenteel liggen die onderhandelingen even stil omdat er een gedeeltelijk akkoord is over een plan. De vakbonden koppelen daar een aantal voorwaarden

aan zoals het behoud van de tewerkstelling, het behoud van de twee ploegen en het behoud van de drie modellen in de Genkse fabriek. Hebt u een zicht op de gesprekken tussen vakbond en directie? Kunt u hierover een stand van zaken geven?

De Europese Forddirectie wil in de Genkse fabriek een besparing van 10 tot 15 percent op de productiekosten. De stad Genk heeft al aangekondigd de belasting op drijfkracht te willen vervangen door een energiebelasting die in werking zal treden begin 2013. Dat zal een serieuze besparing betekenen. Momenteel betaalt Ford ongeveer 800.000 per jaar aan die motorenbelasting. Als die wordt vervangen door een energietaks zou dat een jaarlijkse besparing van 350.000 à 400.000 euro betekenen. Dat is een kleine stap in de richting van de gevraagde besparingen. Heeft de Vlaamse overheid eveneens fiscale stimuli toegezegd of vallen die te verwachten?

Heeft de Europese Forddirectie een indicatie gegeven over het personeelsbestand van de Genkse vestiging? Zal de kostenbesparing invloed hebben op het personeelsbestand? Zo ja, in welke mate en op welke termijn?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik heb niet de pretentie deze inleidingen te kunnen verbeteren of daar nog iets aan toe te voegen. Ik stel dan ook meteen mijn drie vragen die vooral peilen naar de inhoud van het overleg dat heeft plaatsgevonden.

Zijn er al garanties geboden op het vlak van productie of tewerkstelling? Heeft de Vlaamse Regering daar eventueel iets tegenover geplaatst? En wat is het vervolg?

Als ik van op een afstand kijkt naar de productieplanning van een autofabriek, dan doet dat me stilaan denken aan het middeleeuwse drieslagstelsel. Een eerste perceel is van de huidige productie. Daarbij moet worden nagegaan wat de omgevingsfactoren zijn, fiscaliteit, lonen enzovoort. Wat vandaag gebeurt, is heel belangrijk op het niveau van cao-onderhandelingen. Een tweede perceel is, als ik op de pers mag afgaan, datgene waarover uw bespreking ging, namelijk de nieuwe Mondeo, de nieuwe modellen die eventueel zouden kunnen worden binnengehaald. Een derde perceel is dat van de langere termijn, van de fase na de nieuwe Mondeo. Ik vraag me af of die al is aangekaart in dat overleg. Dan gaat het heel concreet over elektrische en hybride modellen. In tegenstelling tot in de middeleeuwen, toen men het zich kon veroorloven om een van de drie percelen een jaar lang braak te laten liggen, moeten we in de huidige economische context op elk van de drie tegelijk inzetten. Heeft dit overleg zich beperkt tot een volgende productiefase, of is er ook een zeker langeretermijnperspectief gegeven met betrekking tot de ontwikkeling van elektrische en/of hybride wagens?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Ook ik zal geen inleiding meer geven, aangezien de collega's dat al afdoend hebben gedaan. Mevrouw Peeters gaf zelfs het meest volledige persoverzicht over Ford dat ik de jongste maanden en jaren heb gehoord en gelezen.

Wat de vestiging van Ford in Genk betreft, wordt er inderdaad gemikt op een kostenbesparing. Ter zake worden een aantal acties vooropgesteld, van de stad Genk, maar ook wat Vlaanderen betreft. Er is onder meer sprake van het overnemen van een aantal buslijnen, het creëren van een brandweerpost en een project in verband met groene energie. Ford heeft de voorbije maanden af en toe een aantal persacties gedaan, om aan te klagen dat er soms te weinig steun in deze of gene richting was. Een van de elementen die daarbij aan bod kwamen, was dat Ford van 2005 tot en met 2008, dus op 4 jaar tijd, slechts één project heeft ingediend en goedgekeurd gekregen bij het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT). Dat hebben we in deze commissie nog kunnen bespreken met minister Lieten. De samenwerking tussen Ford en Vlaanderen op het vlak van innovatie kan dus waarschijnlijk wat intensiever.

Minister-president, welke initiatieven plant Ford, eventueel nu al in samenwerking met de Vlaamse Regering, op het vlak van innovatie? Ik verwijs ook naar de vraag van de heer Van Malderen. In welke mate is Ford bezig met het voertuig van de toekomst in Genk, en welke steun kan Vlaanderen daaraan geven?

Mijn andere vragen handelen natuurlijk over het overleg van 9 februari zelf. Kunt u een kort overzicht geven van dat overleg? Welke steunmaatregelen werden er in het vooruitzicht gesteld? Welke steunmaatregelen wil Ford eventueel aanwenden?

In verband met de inspanningen die het Genkse stadsbestuur zou leveren, zou ik graag weten in welke mate daarover overleg is gepleegd met de Vlaamse Regering. Zal het nu Genk of Vlaanderen zijn dat die busbanen en dergelijke gaat overnemen? Is dat eventueel een precedent voor andere, gelijkaardige bedrijven?

Loonkosten zijn hoe dan ook een belangrijk onderdeel voor het bepalen van de concurrentiepositie van de autoassemblagebedrijven, zeker in Europa. Kunt u meer toelichting geven bij de positie van Ford Genk ten aanzien van de andere Fordvestigingen in Europa, zoals Keulen en Valencia?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik zie de kin van de minister-president steeds dieper zakken. Ik kan dat wel begrijpen. *(Gelach)*

De heer Van Malderen heeft gisteren in de plenaire vergadering een actuele vraag gesteld aan minister Muyters over het feit dat Limburg heel zwaar wordt getroffen. Dat ging dan heel specifiek over de laaggeschoolden. Studies tonen dat ook aan. Hoe zal de Vlaamse Regering daarop inspelen?

Ik wil mijn waardering uitdrukken voor de vakbonden. Net als bij Opel stellen ze zich heel constructief op. Ook nu wordt gesproken over een inlevering van 12 percent, stellen ze zich nog steeds heel constructief op.

Minister-president, daarmee zei u nog: “De minimis non curat praetor.” Ik heb u in de plenaire vergadering ook al horen zeggen: “De minimis curat praetor.” Ik ben niet zeker, maar ik denk dat het toen over DHL ging. Dat doet er niet toe. Het is geen verwijt, maar op den duur lijkt dit meer op crisismanagement. Dat is het natuurlijk in zekere zin ook. Op den duur moet u van de ene saga naar de andere: DHL, Carrefour, Opel, HP... Ik vergeet er ongetwijfeld nog een paar. Dat is helemaal geen kritiek. Dat wordt inderdaad van u verwacht. Ik heb er ook altijd mijn waardering voor uitgesproken, en doe dat ook nu.

Bij Ford gaat het nog niet eens over een crisissituatie. U zit echter in een paradox. Ik vraag me af hoe u dat zelf ziet. Het gaat steeds over gigantisch grote aantallen die de nodige aandacht vergen. Bij Carrefour gaat het over 1672 mensen. In totaal gaat het echter over 50.000 à 60.000 arbeidsplaatsen. Er wordt op de juiste manier op ingespeeld, en u doet veel inspanningen, maar anderzijds gaat dit veel ruimer en dan wordt daar meer algemeen over gedaan.

Dat sluit enigszins aan bij mijn volgende punt, over de inspanningen van de overheid. Mevrouw Peeters heeft er uitvoerig naar verwezen. In datzelfde persbericht stond ook dat de federale overheid zou hebben gezegd de loonkosten te willen terugbrengen naar het niveau van Duitsland. Dat bericht was dus niet helemaal weergegeven. Zijn er al enige federale toezeggingen? Kunt u daar meer uitleg over geven? Zijn er al plannen? Is er al iets besproken? We weten dat men dat bij Opel heeft gedaan, met de nachtploegen en dergelijke meer.

Onlangs hebben we een gedachtewisseling gehad met de mensen uit de auto-industrie. Ze stelden dat bij de productie van een wagen 5,7 percent naar loonkosten gaat. Bij de toeleveranciers, de onderaannemers wegen die loonkosten echter veel zwaarder door. Dan ging het 70 percent, als ik me niet vergis. Hoe wordt daarop gereageerd?

Ten slotte sluit ik me aan bij de andere vraagstellers wat de steun door de Vlaamse overheid betreft. Is er een garantie, zoals bij de 300 miljoen euro van Opel? Of is er eventueel sprake van sale and leaseback? Hoe zal die innovatie gebeuren?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik ga een algemene vraag stellen over de vraagstelling. Het is merkwaardig dat, als een onderneming nieuwe modellen gaat ontwikkelen, de vraag rijst welke bijdrage de overheid daartoe kan leveren.

Mevrouw Peeters had het over de heer Buysse en een aanbod dat te goed was om te weigeren. Dat ging over het aantrekken van een nieuwe fabriek. Nu zien we de vraag rijzen wat de overheid kan doen om ervoor te zorgen dat die nieuwe modellen naar ons komen. Dat is een heel merkwaardige evolutie. Eigenlijk wordt er niet meer gediscussieerd over de vraag of de overheid daarin een rol kan spelen: men gaat ervan uit dat ze een rol speelt en die rol ook moet spelen. In de concurrentie met andere Europese landen zijn er immers andere Europese landen die een aanbod doen waar die ondernemingen op ingaan.

Dat is voor ons een zeer groot probleem, want we zitten met multinationals. De minister-president heeft gezegd dat de helft van onze industrie en werkgelegenheid in handen is van buitenlandse ondernemingen. We discussiëren dus nu over de vraag op welke manier de overheid steun moet verlenen. Minister-president, u gaat terecht naar Ford om te tonen dat de overheid achter die mensen staat en te vragen wat u voor hen kunt doen. Dat is één vraag, maar een andere vraag is welk soort instrumentarium men daarvoor heeft.

Het is daarnet al gehoord. Mensen begrijpen het niet. Er is Carrefour, dat natuurlijk een totaal andere problematiek is dan de automobielenijverheid. Mensen zeggen: de overheid doet daar niets voor. De overheid kan daar ook niets voor doen. Er is dus een nieuwe discussie over de vraag op welk moment de overheid optreedt, in welke sector en over welke steun het gaat. We moeten er ons voor hoeden verwachtingen te scheppen van de Vlaamse overheid die we niet kunnen waarmaken en waardoor we naderhand, als het slecht afloopt, mee verantwoordelijk zijn.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, het is een interessant debat. Ik wil even doorgaan op wat de heer Van Rompuy heeft gezegd. Uit de diverse betogen maak ik op dat hier meerderheid en oppositie, liberalen en anderen, zeggen dat we nu steun moeten geven om ervoor te zorgen dat Ford Genk die modellen maakt. Mevrouw Peeters en de heer Vereeck gaan niet akkoord. Ik zie dat u uw hoofd schudt. Mijnheer Vereeck, u vindt dat we geen steun moeten geven om die nieuwe modellen in Genk te laten produceren.

De heer Lode Vereeck: Ik zal het u nog eens uitleggen.

Minister-president Kris Peeters: Is het ja of nee?

De heer Lode Vereeck: Zo simpel ligt dat niet. Wij vinden dat in eerste instantie een structureel beleid van lastenverlaging moet worden gevoerd. Dat is het enige zaligmakende beleid. Ook administratieve lasten horen daarbij. Dat is het enige dat werkt.

Men kiest niet voor die logica. Men heeft – in ons huidig bestel – niet de moed of de bestuurlijke kracht om daar iets aan te doen. Men blijft kiezen voor dat flankerend beleid en die hulp. Ik heb al gezegd, naar aanleiding van Saab, dat u niet mag blijven hangen bij de logica van Opel. Die mensen zijn toch niet te vertrouwen. Ik vind dat u eens met Saab moet praten en daar proberen meer garanties te krijgen voor een return.

Ik zal luisteren naar uw antwoord. Ik ben benieuwd naar de garanties die u deze keer hebt gekregen in ruil voor uw steunmaatregelen. Hoe zult u dat deze keer omkaderen? Nadat u door Reilly gerold bent.

Minister-president Kris Peeters: Nick Reilly heeft nog geen eurocent van de Vlaamse Regering gekregen. Hij kan mij dus niet gerold hebben.

De heer Lode Vereeck: Maar Opel wel. Hij had beloften gedaan over de SUV.

Minister-president Kris Peeters: Aan Guy Verhofstadt.

Men gaat in de eerste helft van dit jaar een beslissing nemen over de Mondeo. Voor de andere modellen zal dat 6 maanden later zijn. U vindt dat het om de loonkosten draait. We zijn daar niet voor bevoegd, en dus moeten we die bevoegdheid opeisen, zegt u. Daar heeft Ford Genk weinig aan, hoor. Goed, u bent daar niet voor verantwoordelijk. Ik zal u niet met verantwoordelijkheden opzadelen die u niet hebt, maar u zegt niet duidelijk of we die steun moeten geven of niet. In de eerste helft van 2010 zal ik naar alle waarschijnlijkheid niet bevoegd zijn voor de loonkosten. *(Opmerkingen van de heer Lode Vereeck)*

Het gaat hier over drie modellen die Ford Genk al dan niet zal krijgen. U hebt het over Saab, maar dat kostte de overheid 1 miljard euro, dat debat wil ik niet heropenen. Uw antwoord is niet heel duidelijk, maar ik begrijp dat u geen steun wilt bieden. Dat is genoteerd. *(Opmerkingen van de heer Lode Vereeck)*

Voor Open Vld moet ik een ‘offer you can’t refuse’ formuleren. Straks draait men de hele redenering weer om, dat zal van het dossier afhangen, zeker?

Er heeft een heel constructieve vergadering plaatsgevonden. Met de heer Fleming is afgesproken dat daar met heel veel zorg over zou worden gecommuniceerd. Ik begrijp dat het parlement vragen heeft en recht van inzage. De heer Fleming heeft gevraagd om zo weinig mogelijk te communiceren over de concrete inhoud van het gesprek. Hij wil bij de werknemers – die zich heel constructief opstellen zoals de heer Diependaele zegt – geen verwachtingen of verwarring creëren. We gaan bovendien nog een tweede keer vergaderen. We gaan daar eerst concreet werk van maken. We moeten eerst weten hoe we kunnen landen. Ik hoop dat alle commissieleden daar begrip voor hebben, ook al is de honger naar informatie groot.

Wat ik u wel kan vertellen, is dat er in de eerste helft van het jaar een beslissing komt over de Mondeo, en een half jaar later, mogelijks begin 2011, over de S-Max en de Galaxy. Dat is niet onbelangrijk. Wie het dossier Opel heeft gevolgd, beseft dat een assemblagefabriek nood heeft aan volume. Ik hoop dat die drie types voldoende volume betekenen.

Hoe is die vergadering verlopen? We hebben niet alleen inzicht gekregen in de timing van de investeringen van Ford, we hebben ook concrete afspraken gemaakt over de verschillende mogelijkheden. Ik heb eerst met toenmalig premier Van Rompuy en met de burgemeester gepraat en afgesproken dat Fleming niet met iedereen moest gaan spreken, maar enkel met ons. Wij zouden dan de andere overheden inlichten. De vergaderingen moeten zo efficiënt mogelijk verlopen.

Dit was een ander soort gesprek dan ik met andere fabrieken en CEO’s heb gehad. Het was een zeer positief en constructief overleg. Ik ga ervan uit – en ik ben daar realistisch in – dat Ford binnenkort een beslissing zal nemen. We kijken daarnaar uit. We moeten altijd hout vasthouden, want het is de hoofdzetel in Detroit of van Europa die beslist.

De heer Van Rompuy heeft gelijk. Het blijft een vraagteken waar Ford gaat investeren. Het bedrijf is in verschillende landen gevestigd en heeft verschillende mogelijkheden. Het krijgt verschillende aanbiedingen van al die regeringen. Ze bieden allemaal een of andere steun. Het is verschrikkelijk naïef, mijnheer Vereeck, om geen flankerend beleid aan te bieden en u daarvan te distantiëren. Ik verzeker u dat andere landen niet liever zouden hebben dan de buit te kunnen binnenhalen, om het zo te zeggen.

Ik heb gezegd dat we voor Ford alles uit de kast zouden halen, binnen de wettelijke mogelijkheden natuurlijk. We zetten ons niet alleen in voor dossiers zoals Opel, dat veel media-aandacht krijgen, we doen dat ook voor andere. Mijnheer Diependaele, als de minister-

president met zo'n dossier wordt geconfronteerd, doet hij er alles aan om het aantal ontslagen te beperken, en hij neemt de nodige contacten, ook voor kleine ondernemingen. Dat hebben anderen vóór mij ook gedaan.

We hebben het over de introductie van innovatie, de Staten-Generaal van de Industrie en Vlaanderen Medisch Centrum gehad. Daaruit bleken onze fundamentele beleidslijnen. We zijn niet alleen met de concrete dossiers bezig. We ontwikkelen tegelijk visie en ondernemen acties. We moeten meer doen dan brandjes blussen. Ook eminente liberalen hebben in het verleden dergelijke inspanningen gedaan, ook in dit dossier. Ik kan dat alleen maar positief vinden.

We hebben – binnen het Vlaams, Belgisch en Europees kader – de investerings- en de opleidingssteun besproken. We hebben ingezet op vernieuwing en innovatie bij de totstandkoming van nieuwe modellen. Er is productinnovatie maar ook procesinnovatie, en dat laatste is benadrukt. We hebben gepraat over de maatregelen naar aanleiding van de economische crisis, zoals de Gigarantwaarborgregeling en andere. Daar is ook gesproken over een positief investeringsklimaat, waarbij de problematiek van de onroerende voorheffing aan bod is gekomen. Dat is trouwens een bevoegdheid van de lokale besturen, en van de stad Genk in het bijzonder. We hebben eveneens gesprekken gevoerd met de federale overheid. We doen er alles aan om het positief investeringsklimaat op het lokale en het federale vlak te behouden of nog te versterken. Op basis daarvan hebben we gesprekken gevoerd en hebben we zaken naar voren geschoven. De heer Fleming heeft die meegenomen. Als er nog bijkomende vragen zijn, staan wij natuurlijk klaar om die te beantwoorden. De afspraak is dat men in de loop van de volgende weken met ons contact zou opnemen om de zaken verder te bekijken. In eerste instantie gaat het om de toekenning van de Mondeo en van de andere twee types.

We moeten respect hebben voor de onderhandelingen. Als u me vraagt hoe het zit met de onderhandelingen met de werknemers, dan zeg ik u dat de opstelling positief is. Er is een dynamiek tot stand gekomen die niet onbelangrijk is om tot een volledige conclusie en besluitvorming te komen bij Ford. Dat debat moet alle kansen krijgen in de onderneming. Ik wil die zeker niet hypothekeren door te snel bepaalde informatie te lossen. Ook de heer Fleming, die kort geantwoord heeft op een aantal vragen, heeft gezegd dat het gesprek met ons zeer positief en constructief was. Voorlopig is dat het enige dat hij bekendgemaakt heeft.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ik vrees dat we met uw aanpak over enkele jaren hier weer zitten. Het gaat nu om iets heel anders dan een investering als die voor Airbus, waarbij we de eigen industrie krachtig hebben ondersteund. Op een bepaald moment was die voldoende krachtig om te concurreren.

Ik zal het nog eens samenvatten. Door die hoge lasten, zowel fiscaal als administratief, staat bij onze bedrijven het water vaak aan de lippen. En dan komt daar dat flankerend beleid, dat weer wat zuurstof moet geven. Zeggen dat het naïef zou zijn als we het flankerend beleid niet toepassen, dat klopt niet volgens mij. De cijfers die ik nu geef, dateren van 2008. Toen werd in het hele koninkrijk voor ongeveer 12 miljard euro vennootschapsbelasting geïnd, terwijl er voor 5 miljard euro aan allerlei subsidies is teruggevloeid naar de bedrijven. Als we dat bedrag gewoon zouden aftrekken, zou de nettobelasting 7 miljard euro bedragen en zou er een belastingpercentage van 19 percent zijn op de vennootschapsbelasting. Internationaal zou dat voor een heel krachtig signaal zorgen en van Vlaanderen opnieuw een aantrekkelijke regio maken. Dat zou vooral ook de kleine kmo's ten goede komen. Heel wat van de kleinere kmo's vinden veel minder gemakkelijk de weg als het om het flankerend beleid gaat. In tegenstelling tot de heer Fleming of de heer Reilly worden ze natuurlijk ook niet op de thee ontvangen door de minister-president.

Ik kijk naar de maatregelen die voorliggen. In zekere zin kunnen we nog meestappen in een waarborgregeling, zeker als het om een specifiek industrieel beleid gaat. Ik wil wel eerst nog eens kijken wat daar precies in staat.

U verwees ook naar de confidentialiteit. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Ik ben er geen fan van. Maar als we het toch doen, zou ik willen weten hoe we minder gerold worden. Ik zou graag meer garanties hebben dan we hebben gekregen in het geval van Opel.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Op de eerste plaats wil ik verduidelijken dat we in eerste instantie voor een lastenverlaging zijn en dat we ook voorstander zijn van een flankerend beleid, maar dan wel binnen het wettelijk kader en rekening houdend met het bestaande businessplan. Ik heb inderdaad de heer Buysse geciteerd. Ik heb er toen ook duidelijk bijgezegd dat het over de jaren 60 ging. De huidige constellatie is heel anders. Ik heb ook duidelijk verwezen naar de situatie in 2003. Ik kan zelfs nog verwijzen naar de Handelingen van het Vlaams Parlement van 2003. Daarin staat duidelijk dat Ford Europe toen niet de beslissing had genomen voor Ford Genk indien het geen steun had gekregen van de Vlaamse en de federale overheid.

We zijn voor de lastenverlaging. We zijn ook voor een flankerend beleid. Alles moet wel passen binnen het wettelijk kader en rekening houden met het huidige businessplan.

Ik weet dat er confidentiële gesprekken gevoerd worden. We hopen in elk geval op een positieve wending. We zullen de zaak alleszins verder opvolgen.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Minister-president, we zijn niet veel wijzer geworden. Ik neem u dat niet kwalijk. Ik heb uiteraard begrip voor de vertrouwelijkheid van de gesprekken tussen u en de Europese directie, die uiteindelijk de werknemers van Ford en toeleveringsbedrijven in de Limburgse regio ten goede kunnen komen.

Ik wil nog even inpikken op wat de heer Van Rompuy heeft gezegd. We zijn bekommerd om die nieuwe modellen omdat daar de hele toekomst van de Fordfabrieken in Genk afhangt. Indien men enkel de Ford Mondeo krijgt toegewezen, komt men waarschijnlijk in hetzelfde straatje als Antwerpen terecht en volgt er een soort uitdoofscenario. Op termijn is dan een sluiting heel waarschijnlijk. Die nieuwe modellen zijn van essentieel belang voor de toekomst, voor het voortbestaan van de Fordfabrieken in Genk. Dat zeggen ook de vakbonden. Ze maken er de voorwaarden van het besparingsplan van afhankelijk.

Ik ben ervan overtuigd dat alle overheden in dit land beseffen dat Ford van wezenlijk belang is voor de werkgelegenheid in Limburg, en zelfs voor een deel buiten Limburg. Zeker Limburg heeft een kwetsbare arbeidspopulatie. De werkloosheidscijfers zijn er al hoger dan in de rest Vlaanderen. Zoals de heer Diependaele heeft gezegd, is dat gisteren aan bod gekomen in de plenaire zitting. Ik ben ervan overtuigd dat alle overheden in dit land beseffen dat het van het allergrootste belang is dat ook zij hun beste beentje voorzetten om de omstandigheden voor een onderneming als Ford in dit land ideaal te maken, zodat er nog een toekomst is voor de fabriek en voor de werknemers.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister-president, ik ben er zeker van dat u begrip hebt voor onze milde frustratie omdat we bepaalde zaken in de krant lezen en van bepaalde informatie verstoken blijven. Ik heb zelf begrip voor het vertrouwelijk karakter van de bespreking. Ik heb er evenzeer begrip voor dat nu urgent wordt ingezet op het investeringsprogramma 2011-2014.

Uit uw antwoord leid ik af dat de verdere horizon – ik had het over het derde perceel en de wagen van de toekomst – niet direct aan bod is gekomen. Ik zou toch willen pleiten voor een

duurzame verankering. Tijdens de vorige legislatuur hebben we het in deze commissie gehad over de verankering. Ik denk dat een duurzame verankering in de eerste plaats wordt gerealiseerd via kennis, die u aanhaalt in uw model van vier types van multinationale ondernemingen. Ik zou er toch voor pleiten om bij een volgend overleg dat issue op de agenda te zetten om te trachten ook na 2014 een verankering in Genk te realiseren.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik zou nog even willen ingaan op het flankerend beleid en de lastenvermindering. De heer Vereeck, die hier nu niet meer is, haalt een zeer theoretisch model aan.

Voorzitter, we leven los van de staatshervorming. Daar is er al een bevoegdheidsprobleem. Daarnaast heb je de context waarin je zit. Als Vlaanderen of ons land dat alleen zou toepassen, kom je helemaal niet aan de bak. En dan is er het rapport-Soete. Dat heeft daar toch ook een nuance in aangebracht. We moeten niet alleen naar een fiscaal instrument streven. Zeker op het vlak van innovatie moeten we door middel van een flankerend beleid een aantal richtingen uitzetten. Dit debat moet zeer genuanceerd worden gevoerd.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van den Heuvel, u hebt gelijk: het rapport-Soete, dat zich daarover heeft gebogen, zegt dat een fiscaal instrument zeer belangrijk is, maar ook dat je het instrument en de subsidies nog altijd zult moeten gebruiken voor starters en om innovatie aan te moedigen enzovoort. U hebt daar voor 100 percent gelijk en sommigen moeten dat misschien nog eens herlezen.

Daarnet is verwezen naar de verankering en internationalisering. U weet dat ik een grote voorstander ben van een dynamische verankering. Dat betekent dat wij kleine en middelgrote ondernemingen van hier maximaal naar internationale dimensies moeten brengen. Ik denk aan Bekaert. Wij moeten onze bedrijven meer internationaal laten doorgroeien en op die manier dynamisch verankeren. Het gaat hier niet over kapitaalverankering. Wij moeten ervoor zorgen dat onze bedrijven die gazellesprong maken. Wij zijn daar volop mee bezig. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

Sommigen horen wat ze willen horen, maar dat is hun probleem.

Het is belangrijk dat we ook in dit dossier op een correcte wijze een aantal steunmaatregelen aanbieden. Neem het probleem van de opleidingssteun. Dat is een goed voorbeeld van hoe wij toch op een zinvolle wijze steun kunnen geven en de bedrijven, maar in eerste instantie ook de werknemers, voldoende employability kunnen bijbrengen.

Mevrouw Patricia Ceysens: Dat is een mooie evolutie op het gebied van verankering, maar ik heb u toch al andere zaken horen zeggen.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de taakomschrijving en -verdeling binnen het Agentschap Ondernemen met betrekking tot het preventieve bedrijfsbeleid

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Het hoeft geen betoog meer dat we nog steeds in een economische crisis zitten. Werknemers worden ontslagen, en bedrijven hebben het steeds moeilijker om hun hoofd boven water te houden. We waren dan ook niet weinig blij toen we op 19 december 2008 het decreet hebben goedgekeurd over het preventieve bedrijfsbeleid. Dit decreet was in ruime mate geïnspireerd op het akkoord van het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC), dat uitging van drie pistes inzake preventief bedrijfsbeleid:

vanuit werkgevershoek, vanuit werknemershoek en vanuit de proactieve houding van eerst nog het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO), later het Agentschap Ondernemen.

Ondertussen is het Comité voor Preventief Bedrijfsbeleid actief. Er is ook een campagne gestart. De eerste dossiers kunnen en zullen worden behandeld. Dit is een goede aanleiding om een stand van zaken te vragen van het preventieve bedrijfsbeleid en de verschillende luiken daarvan.

Minister-president, kunt u mij bevestigen of de drie luiken van het VESOC-akkoord al zijn gestart? Indien dat niet het geval zou zijn, wat zijn hiervoor dan de redenen?

Uit een voorzichtige rondvraag vernam ik dat u als minister-president en als minister van Economie een vertegenwoordiger van het kabinet zou hebben aangesteld om het preventief bedrijfsbeleid op te volgen. Wat was daarvoor de reden? Hoe verhoudt dit zich tot de decretale beperkingen inzake kabinetsleden?

Zowel bij het debat over Opel als bij andere besprekingen over herstructureringen hebben wij altijd aandacht gevraagd voor de positie van de toeleveringsbedrijven. Ik heb daarover een thematische vraag. Hebt u vanuit uw functie en vanuit een algemene preventiegedachte aan het agentschap al de opdracht gegeven om de eventuele impact van het wegvallen van tewerkstelling door te rekenen naar de toeleveringsbedrijven, om de gevolgen voor de continuïteit voor deze ondernemingen te kunnen inschatten?

Minister-president, ik wil hier gerust elke 6 maanden een vraag stellen over preventief bedrijfsbeleid. En dan zullen we wel een stand van zaken krijgen. Maar misschien is het nuttiger om te vragen naar een werkingsverslag of een manier van rapporteren. In welke mate zou dit dan een publiek document kunnen zijn?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Malderen, ik begin met uw laatste vraag. Het reglement van inwendige orde voorziet dat het comité tegen 31 maart van elk jaar een verslag over de werkzaamheden van het verlopen jaar moet indienen bij de bevoegde minister ten behoeve van het parlement. U krijgt dat document als het is opgemaakt. U krijgt dus één keer per jaar alle informatie, wat alle vragen hierover door uzelf kan beperken.

Het is belangrijk om even aan te halen dat de actuele informatie- en sensibiliseringscampagne door middel van een mailing naar 8000 individuele ondernemers uit de prioritaire doelgroep van ondernemingen met tussen de 20 en de 100 werknemers volop loopt of is afgesloten. Wij volgen voor het overige de geest van het VESOC-akkoord. Ik heb daarover ook met de werknemersorganisaties gesproken. Er was op een bepaald moment enige bezorgdheid, maar die bezorgdheid is weggewerkt. Men weet heel goed dat ik mij aan het VESOC-akkoord zal houden en daartoe inspanningen zal blijven leveren.

Het comité heeft zelf gevraagd een contactpersoon aan te duiden om zijn werkzaamheden op te volgen. Daarover bestaat misschien een misverstand. Deze waarnemer volgt enkel het algemene beleid en de beleidsadviezen van het comité op en is niet aanwezig bij de bespreking van de agendapunten die te maken hebben met de effectieve beoordeling van de bedrijfsdossiers. Het gaat niet om een extra kabinetslid. Ik pak dat niet op die manier aan. De effectieve beoordeling van de bedrijfsdossiers moet aan het comité worden overgelaten.

Met betrekking tot de toeleveranciers verwijst u naar Opel. We zitten daar nog altijd in plan A. We hebben nog geen alternatieve opdrachten aan het Agentschap Ondernemen gegeven. Uw zorg dat we het niet alleen tot het bedrijf waarover het gaat beperken maar het in het algemeen bekijken, ook met de toeleveranciers, is terecht. Ik zal daar rekening mee houden en het ook doorgeven, opdat men dat niet uit het oog verliest.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■